

MONOGRAFIA
POKONFERENCYJNA

SCIENCE,
RESEARCH, DEVELOPMENT #17

Economy. Management.

State and Law

Belgrade (Serbia)

30.05.2019- 31.05.2019

U.D.C. 004+62+54+66+082

B.B.C. 94

Z 40

Zbiór artykułów naukowych recenzowanych.

(1) Z 40 Zbiór artykułów naukowych z Konferencji Międzynarodowej Naukowo-Praktycznej (on-line) zorganizowanej dla pracowników naukowych uczelni, jednostek naukowo-badawczych oraz badawczych z państw obszaru byłego Związku Radzieckiego oraz byłej Jugosławii.

(30.05.2019) - Warszawa, 2019. - 56 str.

ISBN: 978-83-66401-03-7

Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Adres wydawcy i redakcji: 00-728 Warszawa, ul. S. Kierbedzia, 4 lok.103

e-mail: info@conferenc.pl

Wszelkie prawa autorskie zastrzeżone. Powielanie i kopiowanie materiałów bez zgody autora jest zakazane. Wszelkie prawa do artykułów z konferencji należą do ich autorów.

W artykułach naukowych zachowano oryginalną pisownię.

Wszystkie artykuły naukowe są recenzowane przez dwóch członków Komitetu Naukowego.

Wszelkie prawa, w tym do rozpowszechniania i powielania materiałów opublikowanych w formie elektronicznej w monografii należą Sp. z o.o. «Diamond trading tour».

W przypadku cytowań obowiązkowe jest odniesienie się do monografii.

Nakład: 80 egz.

«Diamond trading tour» ©

Warszawa 2019

ISBN: 978-83-66401-03-7

Redaktor naukowy:

W. Okulicz-Kozaryn, dr. hab, MBA, Institute of Law, Administration and Economics of Pedagogical University of Cracow, Poland; The International Scientific Association of Economists and Jurists «Consilium», Switzerland.

KOMITET NAUKOWY:

W. Okulicz-Kozaryn (Przewodniczący), dr. hab, MBA, Institute of Law, Administration and Economics of Pedagogical University of Cracow, Poland; The International Scientific Association of Economists and Jurists «Consilium», Switzerland;

С. Беленцов, д.п.н., профессор, Юго-Западный государственный университет, Россия;

Z. Ćekerevac, Dr., full professor, «Union - Nikola Tesla» University Belgrade, Serbia;

Р. Латыпов, д.т.н., профессор, Московский государственный машиностроительный университет (МАМИ), Россия;

И. Лемешевский, д.э.н., профессор, Белорусский государственный университет, Беларусь;

Е. Чекунова, д.п.н., профессор, Южно-Российский институт-филиал Российской академии народного хозяйства и государственной службы, Россия.

KOMITET ORGANIZACYJNY:

A. Murza (Przewodniczący), MBA, Ukraina;

A. Горохов, к.т.н., доцент, Юго-Западный государственный университет, Россия;

A. Kasprzyk, Dr, PWSZ im. prof. S. Tarnowskiego w Tarnobrzegu, Polska;

A. Malovychko, dr, EU Business University, Berlin – London – Paris - Poznań, EU;

S. Seregina, independent trainer and consultant, Netherlands;

M. Stych, dr, Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, Polska;

A. Tsimayeu, PhD, associate Professor, Belarusian State Agricultural Academy, Belarus.

I. Bulakh PhD of Architecture, Associate Professor Department of Design of the Architectural Environment, Kiev National University of Construction and Architecture

Recenzenci:

L. Nechaeva, PhD, Instytut PNPU im. K.D. Ushinskogo, Ukraina;

М. Ордынская, профессор, Южный федеральный университет, Россия.

**АНАЛІЗ СВІТОВИХ ТОВАРНИХ ТА ФІНАНСОВИХ РИНКІВ
З ПОЗИЦІЙ ЇХ ВПЛИВУ НА УКРАЇНСЬКУ ЕКОНОМІКУ**

Маркович І.Б. 6

**ВПРОВАДЖЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ
НА ГОТЕЛЬНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ**

Верес К.О., Рибальченко А.В. 8

**FORMATION ORDER OF THE LAND PLOT UNDER THE APARTMENT
HOUSE**

Shafeeva E.I., Shamratova A. R. 10

**ПРАВИТЕЛЬСТВЕННЫЙ БЮДЖЕТ И МЕСТНЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ
БЮДЖЕТА И ЦЕНЫ НА ОСУЩЕСТВЛЕНИЕ КАПИТАЛА**

Тошпулатов Ф. А. 13

НАСКАЛЬНЫЕ ИЗОБРАЖЕНИЯ НУРАТЫ

Худайкулова С. 17

ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД ПОБУДОВИ МУНІЦИПАЛЬНИХ СИСТЕМ

Ліпецький В.В. 20

ВИКОРИСТАННЯ ІВЕНТ-КОМУНІКАЦІЙ В КІБЕРСПОРТІ

Акімова С.О. 23

**НЕДОНАРАХУВАННЯ ДО ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ ВІД СПЛАТИ
МИТНИХ ПЛАТЕЖІВ**

Сидор Г. В., Андрусів У. Я., Савків У. С. 28

**АНАЛІТИЧНІ ПРОЦЕДУРИ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ
РОЗРАХУНКОВИХ ОПЕРАЦІЙ З ДЕБІТОРАМИ**

Сахун А.Ж. 32

**СУЧАСНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИМ
КЛІМАТОМ**

Чернушкіна О. О., 34

**ПЕРЕХІД ДО ЦИРКУЛЯРНОЇ ЕКОНОМІКИ ЯК ЧИННИК СТАЛОГО
РОЗВИТКУ**

Соломка О.М., 38

МИТНА ВАРТІСТЬ ТОВАРІВ ТА МЕТОДИ ЇЇ ВИЗНАЧЕННЯ

Ілюшик О. М., Кліванська М. 41

**МИТНА БРОКЕРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ: ПОНЯТТЯ ТА ПРАВОВИЙ
СТАТУС**

Ілюшик О. М., Лемішко Д. О. 44

МАГАЗИН БЕЗМИТНОЇ ТОРГІВЛІ

Ілюшик О. М., Хацаюк А. 47

CHARACTERISTIC OF THE RENT CONTRACT

Breus B., Kuzmenko A. 50

FEATURES OF THE APPLICATION OF INTERNATIONAL LAW

Knysh S., Kuzmenko A. 52

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ДЖЕРЕЛ ПРАВА

Приходько Д. С. 55

АНАЛІЗ СВІТОВИХ ТОВАРНИХ ТА ФІНАНСОВИХ РИНКІВ З ПОЗИЦІЙ ЇХ ВПЛИВУ НА УКРАЇНСЬКУ ЕКОНОМІКУ

Маркович І.Б.

доцент, кандидат економічних наук

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

Ключові слова: державне управління, світові товарні ринки, світові фінансові ринки

Keywords: government, world commodity markets, global financial markets

Для економіки держави важливим є визначення базових пріоритетних напрямків змін, які будуть повністю кореспондувати між собою та не будуть взаємосуперечливими. Тому побудова системи, яка буде базуватися на принципах синергійності векторів розвитку, є завданням державотворців усіх рівнів управління.

Цілком зрозуміло, що держава не є закритим утворенням, тому аналіз зовнішнього середовища, його адекватне прогнозування є запорукою вибудовування релевантних стратегій розвитку. Для аналізу зовнішнього щодо України середовища варто детально вивчати особливості функціонування світових товарних ринків (зокрема тих, в яких Україна займає значну роль через експорт чи імпорт), а також світових фінансових ринків.

Оскільки Україна не є виключенням з ряду країн, для яких важливим фактором, що впливає на внутрішнє середовище та економічну активність, є стан ринку енергоресурсів, останніми роками саме він знаходиться в полі зору більшості економістів та політиків, адже ціни на енергоресурси доволі часто визначаються в політичній площині.

Як зазначається у Інфляційному звіті, який публікує Національний банк України за квітень 2019 року [1, с.10] «після стрімкого падіння наприкінці минулого року світові ціни на нафту з початку 2019 року поступово зростали. Вагомим фактором підтримки цін було обмеження виробництва в рамках виконання угоди ОПЕК+, насамперед Саудівською Аравією, та зниження обсягів постачання нафти Венесуелою та Іраном через санкції США. Однак утримання видобутку нафти США на рекордно високому рівні стримувало подальше зростання цін на нафту. З початку квітня ціни на нафту прискорили зростання».

Коливання на ринках енергоресурсів (в тому числі природного, сланцевого газу, поширення та використання альтернативних джерел енергії) в світі через передатковий механізм ціноутворення відображаються на собівартості виготовленої в Україні продукції і як наслідок – на цінах кінцевого споживання та прибутках виробників.

Оскільки в структурі експорту України вагома роль відводиться металопрокату, сталевим напівфабрикатам, залізну руду і т.д., поступове зрос-

тання цін на ці групи товарів на початку 2019 року на світових ринках позитивно впливали на вітчизняний платіжний баланс.

Досить інформативним в плані макроекономічного аналізу є індекс ЕСРІ, який є агрегованим індикатором динаміки світових цін на товари, що переважають в українському експорті. Його значення демонструють подальше зниження, хоче в не настільки стрімке, як прогнозувалося на початку 2019 роком відповідними фахівцями.

На світових фінансових ринках в 1 кварталі 2019 року панувало деяке «затишшя», що своїм наслідком мало пом'якшення монетарної політики центральними банками багатьох країн, зокрема Індії, Єгипту, Грузії (за інформацією [1, с.12]).

Україна відреагувала на таке поєднання внутрішніх факторів із зовнішніми впливами у економічній сфері ухваленням рішення Правління Національного банку знизити облікову ставку до рівня 17,5% з 26.04.2019 р. [2]. Прогнозується, що інфляція буде надалі уповільнюватися, що є позитивним очікуванням аналітиків.

Як зазначається у [2], «серед основних чинників подальшого сповільнення інфляції є такі:

- зниження темпів зростання заробітних плат, рівень яких поступово наближається до відповід-

ного показника сусідніх країн, в умовах послаблення інтенсивності міграційних процесів;

- укріплення обмінного курсу гривні в першому кварталі 2019 року, що гальмуватиме темпи зростання цін на непродовольчі товари;
- здешевлення газу на світових ринках, яке відобразатиметься в зміні внутрішніх цін;
- збільшення пропозиції продовольчих товарів як вітчизняного, так і іноземного походження.

Ці фактори також обумовлюватимуть подальше уповільнення базової інфляції (до 5,0% у поточному році та 3,7% у наступному).

Отже, вплив зовнішнього оточення України справляє потужний тиск на внутрішнє середовище, яке повинно розвиватися із врахуванням тих загроз та можливостей, які виникають у глобальному просторі.

Література:

1. Інфляційний звіт. Квітень 2019 року / Національний банк України. – 2019, 65 с. [Електронний ресурс].- Режим доступу: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=93772773> дата звернення 30.05.2019 р.)
2. Національний банк України знизив облікову ставку до 17,5%. Прес-реліз 25.04.2019 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=93045610&cat_id=55838 дата звернення 30.05.2019 р.)

ВПРОВАДЖЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ НА ГОТЕЛЬНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

Верес К.О., Рибальченко А.В.

Кандидат географічних наук, студентка 4 курсу
Національний університет харчових технологій

***Анотація.** У роботі проаналізовано питання взаємозв'язку екологічних ризиків та екологічного менеджменту на підприємствах готельного господарства. Охарактеризовано основні галузі наук, які займаються визначенням екологічних ризиків для підприємств готельного г*

Ключевые слова: підприємства готельного господарства, екологічні ризики, екологічний менеджмент, антропогенне навантаження, вплив на навколишнє середовище

Діяльність закладів розміщення туристичної інфраструктури часто пов'язана із надмірним споживанням природних ресурсів (прісної води, енергії), забрудненням вод через відсутність досконалих систем очищення стоків, продукуванням великої кількості твердих побутових відходів.

Концентрація великої кількості таких об'єктів на територіях з високою рекреаційною цінністю призводить до погіршення стану навколишнього середовища.

На сьогоднішній день в міжнародному суспільстві гостро постають екологічні проблеми, з кожним роком підвищується рівень негативного впливу результатів діяльності підприємств різних галузей на довкілля. Тому актуальність даної роботи полягає у висвітленні важливості впровадження засад екологічного менеджменту в систему управління підприємством на прикладі підприємств галузі готельного господарства.

Екологічний менеджмент – це система загального управління, що передбачає в управлінні готельними підприємствами використання екологічних методів управління.

У дослідженні використовуватимуться загальнонаукові і спеціальні методи наукових досліджень, зокрема: статистичний і порівняльний аналіз – при дослідженні основних напрямків формування нової екологічної політики в Україні та вивченні зарубіжного і вітчизняного досвіду управління екологічною підприємницькою діяльністю; абстрактно-логічний – при обґрунтуванні розбіжностей у термінах “екологічне управління” та “екологічний менеджмент”.

Отже, на сучасному етапі розвитку суспільства використання підходів екологічного менеджменту є важливим для розв'язання еколого-економічних суперечностей, спровокованих економічним розвитком. Кожне підприємство рано чи пізно стикнеться з необхідністю екологічної модернізації

не лише виробничого обладнання і технологічних процесів, а й методів і принципів управління виробництвом. Зміна виробничо-господарської поведінки необхідна як з огляду на заострення екологічної ситуації та підвищення вимог суспільства й міжнародної спільноти до якості господарювання, так і з точки зору необхідності забезпечити подальший екологічно прийнятний економічний розвиток. Приєднуючись до міжнародної ініціативи щодо поширення положень екологічного менеджменту, виробник свідоомо обирає шлях самообмеження, яке проявляється у добровільному переході на принципи екологічно відповідального підприємництва.

Література

1. Апевалова З.В., Кутыева Э.Р. Экологические аспекты деятельности современного гостиничного предприятия: анализ экологических рисков [Электр.рес.]// <http://cyberleninka.ru/article/n/ekologicheskieaspekty-deyatelnostisovremennogo-gostinichnogo-predpriyatiya-analizekologicheskikh-riskov>.
2. Верес К., Шулішова А. Оцінка екологічних ризиків як складова екологічного менеджменту на підприємствах готельного господарства // Научные труды SWorld. – 2016. – №1 (42). – С. 72-76. 3 . Дмитрук О. Ю. Екологічний туризм: сучасні концепції менеджменту і маркетингу: навч.посіб. – К.: Альтерпрес, 2004. – 192 с.
3. Шамарина А. В. Экологические технологии в гостиничной индустрии // Успехи современного естествознания. – 2014. – № 9-1. – С.156–157.
4. Timar I. V. Hospitality services in Ukraine: current state, problems and prospects for further development // Economics, management, law: realities and perspectives: Collection of scientific articles. – Les Editions L'Originale, Paris, France, 2016. – P. 241–244.

FORMATION ORDER OF THE LAND PLOT UNDER THE APARTMENT HOUSE

Shafeeva E.I.

senior teacher, FSBEI HE Bashkir SAU, Ufa, 50-letiya October St., 34.,
e-mail: shafeeva20081@rambler.ru

Shamratova A. R

associate professor, FSBEI HE Bashkir SAU, Ufa, 50-letiya October St., 34.,
e-mail: shamrat77@yandex.ru

Keywords: land plot, apartment house, borders establishment, project of land surveying of the built-up territory.

The created land plot under an apartment house passes into common ownership in an apartment house therefore the land plot formation is an important and compulsory procedure for the local government and society.

According to Article 16 of the Federal law of 29.12.2004 No. 189-FZ "About enforcement of the Housing code of the Russian Federation" the land plots formation on which apartment houses are located is carried out by public authorities or local governments [1].

Actions in this direction include two stages:

1. Establishment the land plots borders by means of planning of the territory.
2. The land plots formation.

Ufa administration developed and approved the list of the actions for formation and carrying out the state cadastral registration of the land plots on which apartment houses are located. The documentation for the procedures implementation, for the municipal order placement or work performance and rendering services for the state and municipal needs is prepared: tender documentation is devel-

oped and approved, lots are allocated, uniform requirements to participants of a competition are defined, the initial (maximum) price of the contract is determined, in the unified information system the notice on holding a competition is placed.

According to the specification the structure of works on the formation and the carrying out the state cadastral registration of the land plots on which apartment houses are located includes preparatory work (collecting basic data and engineering geodetic support), project development of quarter land surveying (residential district), cadastral works, check and acceptance of the completed works.

The borders establishment of the built-up land plots in the city territory is carried out as a result of the territories town-planning preparation by means of the documentation development on planning of the territory – site plannings and boundary-setting projects. An indispensable condition for the land plot formation in the built-up territories is the existence of the developed and approved boundary-setting plan.

The project of land surveying in the built-up territories is intended for the establishment of reasonable borders of the built-up land plots taking into account

actually developed in the designed territory of property complexes of real estate objects and providing service conditions of objects.

The cadastral plan of the territory is a basic material to develop the land surveying project of a quarter or a residential district, along with land shooting. The information is also needed about red lines and building control lines, territories reserved for state and municipal needs, information on territorial zones, zones of environmental restrictions, zones of protection of historical and cultural monuments, information on newly discovered historical and cultural monuments, information about allotments land plots for development and design [3,4].

As the project of land surveying is developed on the territory of the already developed multistoried building, for the determination of rated land area according to the existing standards in addition are requested: data of State Budgetary Institution RB "State cadastral assessment and technical inventory" on apartment houses, list of the objects of the municipal property located in apartment houses, data on the number of inhabitants in apartment houses [2].

The boundary-setting plan is to be accorded with Administration. At this stage the documentation verification on the compliance to the requirements of the current legislation is carried out. On the check results the decision on the acceptance or on the direction of documentation to complete is made.

Before approving the project of land surveying is to be considered obligatorily

at public hearings. Public hearings are carried out for the purpose of ensuring legitimate interests of owners of the land plots and the capital construction projects, human rights on favorable conditions for the activity. In case of the positive decision on results of public hearings the decision on the approval of the project is made.

The land plots formation on settlements lands is carried out according to the town-planning regulations and norms of withdrawal of the land plots for concrete types of the activity established according to federal laws, technical regulations. The type of the land plot use has to correspond to town-planning regulations of a territorial zone that is to enter to the list of types of the allowed use of a territorial zone in which it is located. The sizes of the formed land plot have to correspond to the admissible parameters set by extreme values (minimum or maximum).

The land surveying project determines the location of borders of the formed and changeable land plots in a quarter. On the basis of the approved boundary-setting plan cadastral works are carried out whose result is the boundary plan of the land plot. The final stage of the considered procedure is carrying out the state cadastral registration of the land plot and the subsequent registration of all-share property right of the residents of an apartment house.

Bibliography

1. Federal law "About Enforcement of the Housing Code of the Russian Federation" of 29.12.2004 N 189-FZ [Electronic resource]// Union of Right Forces Consultant Plus.

2. The decision of Council of the city district Ufa of RB of 27.04.2011 N 36/8 "About the Provision on a uniform order of development and coordination of the project documentation in the city district the city of Ufa [An electronic resource]//Union of Right Forces the Consultant Plus.
3. Iskuzhina E.S., Ishbulatov M.G. Use of a geographic information system in the monitoring of settlements lands //Science and the present: collection of articles of the international scientific and practical conference. – Ufa, 2015. – P.226-230.
4. Gimaletdinov R.V., Ishbulatov M.G. Land surveying of the land plots//Student and agrarian science: materials V of the All-Russian student's conference. Bashkir state agrarian university, Council of young scientists of the Bashkir SAU. – Ufa, 2011. – P. 132.

ПРАВИТЕЛЬСТВЕННЫЙ БЮДЖЕТ И МЕСТНЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ БЮДЖЕТА И ЦЕНЫ НА ОСУЩЕСТВЛЕНИЕ КАПИТАЛА

Тошпулатов Фаррухбек Асронбек угли

Студент Андижанский машиностроительный институт

Государственная бюджетная система играет особую роль в обеспечении устойчивого экономического роста и углублении экономических реформ в стране.

Начался новый этап реформ, основанный на Концепции дальнейшего углубления демократических реформ и формирования гражданского общества в стране. В то же время расширяется деятельность органов самоуправления и местной власти. Эта ситуация требует дополнительного финансирования. Это неизбежно влечет за собой своевременное и полное развитие механизма распределения доходов, финансовых ресурсов, необходимых для бюджета за счет совершенствования методов налогообложения.

Следует отметить, что все государства применяют налоги при формировании необходимых ресурсов для обеспечения прогресса путем постоянного и полного выполнения своих функций и обязанностей. Таким образом, в мировой практике до сих пор практически не используется другой способ налогообложения для финансирования функций правительства.

Реформы в налоговой сфере направлены на дальнейшее снижение налоговой нагрузки, создание удобств и преференций для налогоплательщи-

ков. Тем не менее, стабильность государственного бюджета была очевидна в течение нескольких лет. Первый Президент Республики Узбекистан И.А. Каримов заявил: «Несмотря на продолжающийся глобальный финансово-экономический кризис, 8% валового внутреннего продукта в отчетном году... было выполнено с профицитом в размере 0,1% ВВП в год». [1, 2 -ст].

Если проанализировать информацию, представленную в таблице 1, доходы государственного бюджета в 2010 году составили 13596,7 миллиарда сумов, а к 2017 году достигли 49684,8 миллиарда сумов, увеличившись на 36088,1 миллиарда сумов или в 6,3 раза. Прямые налоги составили 7992,1 млрд. Сумов или в 3,3 раза, косвенные налоги – 19275,1 млрд. Сумов или в 3,8 раза, ресурсные налоги и налог на имущество – 4771,9 млрд. Сумов или в 3,3 раза, а другие доходы – 2633,7 млрд. Сумов. или в 3,4 раза больше.

Также в 2010 году доходы государственного бюджета из 91,9% налоговых поступлений были сформированы из прочих доходов в размере 8,1%, в 2017 году – 92,5% и налоговых поступлений – 7,5%. Доля косвенных налогов, платежей за ресурсы и налога на имущество увеличивается с каждым

Таблица 1

Структура доходов государственного бюджета Республики Узбекистан, млрд. Сум [2]

Показатели	2010 год	2012 год	2013 год	2014 год	2015 год	2017 год
Доходы государственного бюджета (без целевых средств) ИТОГО	13596,7	21295,7	26223,0	31729,6	36492,7	49684,8
Прямые налоги	3 546,8	5 414,2	6 353,7	7 433,1	8 798,5	11538,9
Косвенные налоги	6 858,5	10434,5	13398,6	16851,8	19193,8	26133,6
Заработная плата и налог на имущество	2 095,5	3 312,5	3 888,2	4 311,6	4 816,1	6 867,4
Высокий подоходный налог						1415,1
Прочие доходы	1095,9	2134,4	2582,5	3133,1	3684,4	3729,6

Таблица 2

Структура расходов государственного бюджета Республики Узбекистан, млрд. Сум [2]

Показатели	2011 год	2012 Год	2013 год	2014 год	2015 год	2017 год
Расходы государственного бюджета (без целевых средств) ИТОГО	16726,0	20882,0	25825,9	31425,0	36289,8	49344,9
Расходы на социальное обеспечение и социальное обеспечение	9704,9	12299,9	15147,0	18490,8	20434,8	26708,7
Гранты и фонды для развития институтов гражданского общества и неправительственных некоммерческих фондов	5,0	6,0	7,0	8,2	10,0	12,0
Затраты на экономику	1931,6	2317,0	2749,8	3364,9	3846,7	5280,7
Затраты на финансирование централизованных инвестиций	1096,1	1131,7	1439,6	1616,5	1843,9	3234,8
Расходы органов государственного управления, администраций, судов и органов самоуправления	629,6	852,8	1149,8	1414,2	1594,3	2431,5
Прочие расходы	3358,7	4274,6	5332,7	6530,5	7690,3	11463,2

годом.

Если проанализировать расходы государственного бюджета (таблица 2), то в 2010 году он составил 13386,9 млрд. Сумов, в 2017 году –

49344,9 млрд. Сумов, увеличившись на 32618,9 млрд. Сумов или в 2,9 раза. В то же время расходы на социальную сферу и социальную защиту населения составили 17003,8 млрд. Сумов или в

Таблица 3

Исполнение государственного бюджета Республики Узбекистан [2]

Показатели	2010 год	2011 год	2012 год	2013 год	2014 год	2015 год	2017 год
ВВП (триллион сумов)	61,8	77,8	96,6	119	144,9	171,4	249,1
Профитсит (миллиарды сумов)	209,8	335,3	413,6	397,1	304,6	202,9	339,8
Завершено (в процентах)	0,3	0,4	0,4	0,3	0,2	0,1	0,1

2,8 раза, на развитие институтов гражданского общества и неправительственных некоммерческих организаций – 7,0 млрд. Сумов или в 2,4 раза, на экономику – 3349,1 млрд. Сумов. Расходы на централизованные инвестиции составляют 2138,7 млрд. Сумов или в 2,9 раза, органы государственного управления, администрации, суды и органы самоуправления – на 1801,9 млрд. Сумов или в 3,9 раза и прочие расходы До 8104,5 млрд. Сум Я могу быть увеличен в 3,4 раза.

Расходы на социальную сферу и социальную защиту населения в расходах государственного бюджета в 2010 году составили 58,5%, в 2017 году – 54,5% или 4%. Расходы на экономику сократились на 0,7 процентных пункта, расходы органов государственного управления, администраций, судов и органов самоуправления увеличились на 1,38 процентных пункта, а прочие расходы выросли на 1,2 процентных пункта.

Следует отметить, что государственный бюджет исполняется с профицитом в нашей стране с 2005 года. В 2010 году доходы государственного бюджета составили 13596,7 млрд. Сумов, расходы государственного бюджета – 13386,9 млрд. Сумов, государствен-

ный бюджет – на 0,3% (см. Таблицу 3).

В 2017 году, государственный бюджет 49684.8 млрд государственных расходов бюджета 49344.9 млрд, с профицитом 0,1 процента от государственного бюджета.

Таким образом, как видно из представленной информации, высокая доля налогов в государственном бюджете является сегодня одной из наиболее важных проблем в Узбекистане. По нашему мнению, дальнейшая реализация следующих мер в Узбекистане будет иметь положительный эффект:

- Необходимо существенно снизить уровень государственного бремени, увеличить долю прямых и косвенных налогов в структуре доходов государственного бюджета или определить оптимальный уровень налогообложения. Поскольку перераспределение ВВП через налоги и сокращение государственных расходов приведут к снижению уровня безработицы в экономике, сокращение государственных расходов приведет к созданию новых рабочих мест, расширению производства и, в конечном итоге, экономическому росту.

- При оценке эффективности механизма налогообложения в экономике желательно изучить долю ВВП в ВВП и

долю социальных расходов в государственном бюджете.

Одним из основных барьеров на пути ограничения сбережений бизнеса являются налоговые ставки. Поскольку значительная часть доходов предпринимателя взимается государством через налогообложение, стимулирование инвестиций в производственный процесс и эффективное использование налогового бремени для увеличения сбережений, может служить важным фактором для дальнейшего экономического роста.

Литература

1. Каримов И.А. Нашей главной целью является продолжение проводимых реформ, последовательное продолжение структурных изменений в нашей экономике и содействие развитию частной собственности, малого бизнеса и предпринимательства, несмотря на трудности. // Фраза «Народное слово», 16 января 2016 г., № 11, 2.
2. www.mf.uz – официальный сайт Министерства финансов Республики Узбекистан
3. <http://www.stat.uz> – официальный сайт Государственного комитета Республики Узбекистан по статистике.

НАСКАЛЬНЫЕ ИЗОБРАЖЕНИЯ НУРАТЫ

Сабина Худайкулова

Студентка первого курса Узбекистанской международной Исламской академии, факультета Исламской экономики и международной отношении по направлению международной отношении

Abstract

This article aims to explore the ancient rock paintings in the villages of Suvlik and Modovod in the Nurota district of Navoi region and to search their historical, social and economic significance. The ancient pictographs, located in the Nurota district of Navoi region, have not been fully investigated in scientific context. This article summarizes the findings of the field research carried out by the author in 2017-2018

Key words: Ancient rock paintings, Nurota district, villages of Suvlik and Modovod, pictographic pictures, field research, investigation, the last Paleolithic period, Mesolithic period, Neolithic period.

Аннотация

Целью данной статьи является изучение исторического, социального и экономического значение древних наскальных рисунков в деревнях Сувлук и Модовод в Нуратынском районе Навоийской области. Древние пиктограммы, расположенные в Нуратынском районе Навоийской области, еще не изучены с научной точки зрения. В данной статье обобщены результаты полевых исследований, проведенных автором в 2017-2018 гг.

Ключевые слова: Древние наскальные рисунки, Нуратинский район, деревни Сувлик и Модовод, пиктографические рисунки, полевые исследования, исследование, поздний палеолитический период, мезолитический период, неолитический период.

Изображения древних наскальных рисунков являются одним из основных источников ценной информации о жизни предков. Желание древних людей понять окружающий их мир был причиной рождение пиктографии – один из древнейших текстов. Особенность пиктографии или наскальных рисунков заключается в том, что они были созданы до появления древние надписи. Поэтому пиктографические надписи являются одним из несравненных источников освещения

древней истории. Их ценность связана с тем, как древние люди отражали мир, в котором они жили, и их образ жизни, религиозные убеждения, их профессиональные навыки, например, охотничьи навыки, рабочие инструменты, которое они использовали, и оружие.

Самые старые наскальные рисунки относятся к позднему палеолиту¹, созданному кроманьонами. Рисунки, написанные древними авторами в этот

¹ 40 – 12 тысячелетие до нашей эры

период, были в основном вырезаны в скалах. Можно добавить к ряду таких рисунков пиктографии, найденные в пещерах Ласко во Франции, Альтамир в Испании, Каповой в Башкирии². Рисовальщики те периоды использовали цветные краски, изготовленные из различных ингредиентов, при росписи животных, а для росписи на каменных стенах они использовали палочки или кисти, изготовленные из шерсти животных. Эти натуральные ингредиенты из-за устойчивости к внешним воздействиям гарантировали длительное сохранение пиктографии. И поэтому многие из них дошли до наших дней почти в своем первоначальном состоянии.

Самые старые наскальные рисунки на территории Узбекистана относятся к периоду мезолиту³. Картины в основном созданы двумя разными способами: первый, определённые рисунки рисовано путём вырезания камней, а второй, натуральными красками. Позже картины были нарисованы с помощью острыми железными и стальными инструментами вырезая камни и других материалов. В археологии это называется «точечный метод».

Пиктограммы, выполненным вторым способом, показывают умение первые мастера изображений. Это указывает на то, что они были способны делать краски из смеси разных веществ. Рисунки иллюстрировано с использованием прочных веществ, таких

как тростник, кости и перья птиц.

Наскальные фотографии были найдены более чем в ста сорока регионах нашей страны⁴. Среди них памятники Сармишская и Зараутская, которые расположенные в Навоийской и Сурхандарьинской областях, были включены в «Список всемирного наследия» ЮНЕСКО в 2008 году и были объявлены как «Музей под открытым небом». Они также включены в «Красную книгу» как уникальный памятник античного искусства. В ущелье Сармишсайа в Каратагском хребте найдено пиктограммы, которые изображены сражение диких животных, таких как львы, тигры, барсы и время охоты охотника на дикую быку при помощи редко обученным охотничьим барсом – гепардом⁵. В Узбекистане много таких необычных областей, которые еще не изучены. Один из них находится в Нура-тынском районе.

Деревни Модовод и Сувлик расположены в предгорьях Каратага, который является одним из старейших населенных пунктов района. Сохранившиеся в них пиктограммы имеют большое значение для истории нашей страны. Их умеренный климат был основой для тысячелетнего развития в качестве культурных центров из-за их богатых, благоприятных и без бережных полях для животноводства и ведения сельского хозяйства. Наскальные рисунки, нарисованные на скалах в этом районе и до сих пор не изученные

2 Кабиров А., Сагдуллаев А., Археология Средней Азии. — Т.: НАУКА, 1976.

3 12 – 7 тысячелетие до нашей эры

4 Социальные предметы Узбекистана. 1994 год № 9-10.

5 Кабиров А. Наскальные изображения Сармишская. — Т.: НАУКА, 1976.

с научной точки зрения, могут раскрыть некоторые аспекты истории Узбекистана.

Культура росписи скал в этом регионе может послужить основой для еще одного открытия истории нашего народа. Наскальные рисунки написаны на гладких сланцевых склонах, который образовался во время тектонических процессов. Изображения на рисунках показывают, что самая старая скала относится к периоду неолита. Кроме того, в этой территории найдено изображение, которое относится к бронзовых, железных и других периодах. Изучение древних пиктограмм свидетельствует о том, что ценные информации о образ жизни древних предков изображено с высоким мастерством. В них описано процесс, как древние люди освоили дикую природу и приручили диких животных. В частности, изображении горных козлов, Бактрийских верблюдов, резвых лошадей и быков на скале отражали ряды исторических процессов, а также культурное развитие и расширение человеческих образов. В некоторым сложным композиции иллюстрировано ситуация людей, которые охотятся в конях или пешком с луком и стрелами в территории селе Сувлук имеется две, а в селе Модовод одна ущелье с древними наскальными рисунками. В них более 400 изображений, более 200 из них отдельные изображения и более

100 из них сложные композиции⁶. Некоторые из каменных скал в деревне Сувлук редко встречается изображение раненых воинов. Являясь памятниками железного века они представляют сцены частых боев между различными племенами в этот период. Изображения огромного горного козла и оленя на некоторых крутых скалах раскрыли сущность фауны региона.

Хорошо известно, что люди начали жить в местах, где имеется озеро, ложбина и других водных регионах Узбекистана, в том числе в Амударье и Сырдарье, с периода неолита⁷. Однако их следы существование в этих регионах не сохранились во всей местах. Нуратынский район является одной из областей, где хранятся такие ценные артефакты, и его историческое значение еще более возрастает. А изучение наскальных рисунков в селах Сувлук и Модовод, является одной из самых безотлагательных научных задач.

Использованная литература:

1. Кабиров А., Сагдуллаев А., Археология Средней Азии. – Т.: НАУКА, 1976.
2. Социальные предметы Узбекистана. 1994 год № 9-10.
3. Кабиров А. Наскальные изображения Сармышая. – Т.: НАУКА, 1976.
4. Нарзуллаев У., Мустафоев Ж., Волшебные наскальные изображения Сармышая. – Т.: Нишонношир, 2015

⁶ Обнаружено в результате полевых исследований автора в 2017 – 2018 г.

⁷ 6 – 4 тысячелетие до нашей эры

ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД ПОБУДОВИ МУНІЦИПАЛЬНИХ СИСТЕМ

Ліпецький В.В.

магістр Херсонський державний аграрний університет, Україна

Ключові слова: концепція, модель, форма державного устрою, історичні та правові традиції, муніципальна система, місцеве самоврядування.

Keywords: concept, model, form of government, historical and legal traditions, municipal system, local government.

Дослідження теоретичних аспектів побудови тієї або іншої муніципальної системи у краях Західної Європи у 19 столітті дозволило побудувати для кожної країни відповідну модель місцевого самоврядування. Вибір найбільш ефективної муніципальної системи самоврядування, що здатна акумулювати достатній фінансовий ресурс, для досягнення збалансованого соціально-економічного розвитку обґрунтовує актуальність обраного напрямку дослідження

Кожна країна має свої історичні та правові традиції, тому для розуміння сутності муніципальних систем та моделей необхідно визнати поняття «муніципальна система» та «теорія муніципальних систем», з'ясувати їх структуру. Розуміння змісту цих дефініцій дає можливість вибрати найбільш оптимальну систему, яка б відповідала потребам мешканців та викликам, що стоять перед Україною.

У різних країнах застосовуються різні муніципальні моделі місцевого самоврядування. На вибір таких моделей впливають багато факторів: дер-

жавний режим, форма державного устрою, різне розуміння сутності та природи державної влади, розмежування адміністративно-територіальних одиниць, національні та історичні особливості. П. Гураль визнає що «в основу цих систем (моделей) покладені різні принципи взаємовідносин місцевих органів влади між собою та з центральними органами влади. Зокрема, наука виділяє наступні головні системи (моделі) влади: англо-американську (англосаксонську), континентальну (французьку), змішану (гібридну), іберійську, радянську» [1, с. 175]. Доволі часто, формування тієї або іншої системи пов'язане з тим, яка правова сім'я створена у державі. Це визначає О. Мороз [2, с.534]. Кожна з правових сімей має свої ознаки. Так романо-германська правова сім'я складається не тільки з правових норм, які сформулював законотворець, але дозволяє юристам тлумачити їх [3, С. 72]. На відміну від романо-германської правової сім'ї, в англосаксонській правовій сім'ї головну роль грає судова практика [3, С. 77]. В Англії на початку 19 сто-

ліття остаточно було встановлено принцип прецедентного права – незмінність раніше прийнятого рішення, що діє по всій вертикалі судової влади [3, С. 257]. Основним поштовхом формуванню різних муніципальних систем стали перемоги буржуазно-демократичних революцій в кінці 18 століття, що пройшли у деяких країнах Західної Європи. В результаті, в правових системах країн отримала визнання та була закріплена теорія природних прав, яка базувалась на ідеї свободи, як вищої соціальної цінності людини, включно з свободою територіальної громади по відношенню до держави.

Формуванню основних концепцій муніципальних систем, англосаксонської, континентальної (різновиди: французька та германська), змішаної, [4, С.78-79] сприяло формування потужного громадянського суспільства в країнах ліберальної демократії Великобританії, Франції, США та також Німеччині. Розвиток цих концепцій фактично є підставою формуванню різних концепцій місцевого самоуправління.

Англосаксонська муніципальна система та побудована на її основі модель місцевого самоврядування є однією з найбільш поширених моделей у світі. Вона прийнята у США, Великобританії, Канаді, Австралії та інших країнах, на які був вплив Великобританії у 19 столітті. Остаточно ця система встановлена реформою 1888 року, де були чітко визначені основи місцевого самоврядування, його організаційна та фінансова самостійність, структура органів місцевого самоврядування та

їх повноваження.

Правові та основні елементи континентальної системи закладені ще в період еволюції Римської держави, але сама система виникла у Франції під час Французької революції. Їй притаманні вибірність всіх представницьких та виконавчих органів на первинному рівні місцевого самоврядування (громадах, комунах) але водночас держава призначає на регіональному рівні повноважних представників державної влади (префектів, комісарів тощо). Ця система характерна для Франції, Італії, Фінляндії, з деякими особливостями для Німеччини.

Для Іспанії, Португалії та багатьох країн Латинської Америки, характерна іберійська система муніципального управління. В цій системі не існує спеціально призначених представників центральних органів влади на місцевому рівні, але обрана головна посадова особа самоврядування, що очолює виконавчі органи місцевого самоврядування (алькади, регідори, мери, префекти) затверджується урядом в якості представника держави в адміністративно-територіальній одиниці, та наділений правом контролю за діяльністю представницького органу.

Українська муніципальна система наразі представляє собою мікс з радянської муніципальної системи та французької. «Радянська» муніципальна система закріплена в Конституції України та в Законі про адміністративно-територіальний устрій України. Децентралізація, яка почалася у 2014 році, вимагала повної ревізії за-

конодавчої бази. На жаль, військовий конфлікт на Сході України, та політична ситуація навколо імплементації Меморандуму, підписаного у Мінську учасниками контактної групи 19 вересня, не дозволили внести зміни в Конституцію та відповідно у Закон про адміністративно-територіальний устрій України. Тому, основним завданням влади України є розробка оптимальної моделі адміністративно-територіального устрою країни.

Таким чином, аналіз досвіду європейських країн та найновіших наукових досліджень муніципальних систем дозволять виокремити такі передумови успішної імплементації процесів децентралізації, які дозволять створити

ефективну, прозору та економічно доцільну модель управління в системі децентралізованої влади.

Література:

1. Гураль П. Еволюція систем (моделей) місцевого самоврядування та їх особливості / П. Гураль // Вісн. Львів. ун-ту. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2012. – Вип. 56. – С. 174–179.
2. Мороз А. Системы местного управления: проблемы типологизации // Сборник научных трудов «Эффективность государственного управления». 2009. Вып. 18/19. С. 534–540.
3. Давид Р., Жоффре К. Основные правовые системы современности. М.: Международные отношения, 1999. 362 с
4. Институты самоуправления: историко-правовое исследование / В. Г. Графский, Н. Н. Ефремова, В. И. Карпец и др. М.: Наука, 1995. 378 с

ВИКОРИСТАННЯ ІВЕНТ-КОМУНІКАЦІЙ В КІБЕРСПОРТІ

Акімова С.О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

Мета написання статті – розгляд ефективності використання івент комунікацій в кіберспорті. Проблематика, про яку піде мова, на даний момент, слабо вивчена з даної точки зору, тому вимагає більш скрупульозного дослідження. Для можливості досягнення поставленої мети, було прийнято рішення провести захід, присвячений кіберспорту. Переважний метод, застосовуваний у вивченій темі – метод емпіричного аналізу. Було проведено дослідження на прикладі експерименту, для можливості аналізу впливу та ефективності використання івент-комунікацій. Так само, була місія проаналізувати залученість спонсорів в сучасні кіберспортивні заходах. Важлива частина заходу – звернути увагу аудиторії до маловідомого комп'ютерного клубу, для збільшення відвідуваності і пізнаваності організації. Для можливості залучення людей до даного заходу, необхідно було скласти вірний рекламний концепт майбутнього івенту. Необхідно було правильно розподілити розміщення реклами у всесвітній павутині, а саме соціальних мережах, для залучення аудиторії, як глядачів, так і самих гравців. Так само, необхідно було підготувати рекламний плакат, для залучення аудиторії, які проживають в районі комп'ютерного клубу, для більшої ефективності. Окрему увагу зверталось на головну мету роботи – розгляд ефективності застосування івент-комунікацій в кіберспорті на основі проведеного заходу. Проведення подібних івентів є затребуваним в наш час.

Ключові слова: івент-комунікація; кіберспорт; організація; management; просування.

ВСТУП.

Постановка проблеми.

На даний момент ринок товарів і послуг переповнений величезною кількістю різноманітних продуктів. При можливості конкуренції стало набагато важче звернути увагу споживача класичними рекламними засобами і прийомами. Тому, зароджується необхідність для формування нових способів просування. Якщо організації продовжать застосовувати штамповані

прийоми для просування, тоді вони не зможуть в повному обсязі відповідати сучасним тенденціям ринку, у зв'язку з тим, що переваги цільової аудиторії змінюються. При розробці нестандартних шляхів просування, необхідно, щоб споживач відчував свободу свого вибору, та реклама переставала бути нав'язливою.

Найголовнішим концепцією івент-маркетингу, можна вважати залучення споживачів до спеціально організова-

ного заходу. Першорядний інструмент, який використовують в івент-маркетингу – навмисно підготовлене захід – івент. Івент-комунікації, розглядаються як сукупність заходів по влаштуванню подій. Івенти можуть бути різні, як і заходи всередині компанії, націлені на внутрішніх клієнтів, або масові заходи, націлені на зовнішніх споживачів. Головним завданням івент-комунікацій є створення заходів, які дозволяють впливати на споживача для просування компанії та створення сприятливого іміджу. Підготовлений івент, може дати можливість організації управляти судженням і поведінкою великої аудиторії, яка буде знаходитися в одному місці. Івент-заходи дає можливість споживачеві проявити інтерес до чогось нового. Тобто, неформальна обстановка події, дасть можливості інформації запам'ятовуватися простіше. За останні п'ять років стали активно популяризувати івенти присвячені кіберспорту. Наймасштабніші заходи проводять виробники відеоігор. Даний інструмент реклами, компанії використовують для збереження постійної аудиторії і для залучення нової аудиторії. Так само, великі світові компанії підтримують кіберспорт. Підтримка здійснюється у вигляді спонсорства або партнерства.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Формування теоретичних і практичних точок зору сукупності використання івент-комунікацій в кібер-

спорті, представлена в важливих працях нашого століття: «Event-маркетинг: сутність та особливості організації», А. Романцов [1, 6], « Маркетинг подій. Керівництво для замовників і виконавців», А. Назим [2, 6]. У даних книгах автори розповідають як правильно організувати успішний івент, як захід може бути пов'язано з брендом. Відкривається суті івент-маркетингу і побудови взаємовигідних відносин між споживачем. Івент-менеджмент організації розважальних заходів», М. Сондер [3, 6]. Даний автор розкриває тему організації неформальних заходів з прикладами довідкових матеріалів, зразків контрактів і планів, рекомендацій експертів.

Незважаючи на чималу кількість дослідження у наукових роботах, все ще відчувається брак теоретико-методологічних досліджень, в яких концепції використання івент-комунікацій в кіберспортивних дисциплінах було розглянуто на прикладах турнірів, комплексно, як взаємопов'язані і взаємодоповнюючі теоретичні конструкції в єдності з практичними моделями. На даний момент, ще відсутня інформація щодо теоретичного обґрунтування місця кіберспорту в заходах, з використанням комунікацій.

Мета статті.

Мета даної роботи – сконструювати механізм організації та проведення благополучного івент-заходу для просування підприємства на ринок і застосування розробленого механізму на практиці. Для можливості досяг-

нення результату поставленої мети необхідно було визначити та знайти рішення наступних завдань:

- Вивчити загальні відомості про підприємство та його та його конкурентоспроможності;
- Проаналізувати ефективність використання івент-комунікації на прикладі організації кіберспортивного турніру;
- Знайти рішення для залучення аудиторії до заходу (аналіз способів і вибір найефективнішого);
- Проаналізувати методи впливу на консьюмера для виявлення потреб з подальшим прямим участю в івенті;
- Організувати івент приурочений до кіберспортивної дисципліни;

Об'єкт дослідження.

Об'єктом мого дослідження є івент-захід, який необхідно було розробити з метою просування організації.

Метод дослідження.

У статті було використано метод емпіричного дослідження. Спочатку, був застосовано метод спостереження. Для можливості організації заходу, необхідно було проаналізувати і подивитися на інші івенти, які раніше влаштовувала міжнародні і місцеві компанії. Після спостереження за івентами, було прийнято рішення використовувати метод експерименту. Тобто, для можливості дослідження ефективності використання івент-комунікації в кіберспорті, необхідно було провести власний захід і на його прикладі дослі-

джувати дане завдання.

Результати й обговорення.

Івент-маркетинг має на увазі під собою спеціально організований захід, яке приурочене до певної події. Найчастіше даний вид маркетингу використовується компаніями при появі нового продукту або послуги. Так само, його використовують як нагадування про компанії. У зв'язку з тим, що заходи викликають великий резонанс, то при правильному використанні коштів, створюється вигідне становище для самих організаторів і учасників. Але, для створення якісного івенту, необхідно дотримуватися деяких важливих пунктів:

- подія відповідає тематиці компанії;
- для події запрошені популярні особи, бажано які мають зв'язок з темою івенту;
- є можливість змагання між учасниками або гостями;
- призи для переможців.

Івент-комунікація дозволяє формувати тісні зв'язки між компанією та споживачем. Так само, даний вид комунікації дозволяє налаштувати споживача на позитивне ставлення до компанії, що є невід'ємною частиною іміджа.

Для можливості детального аналізу теми, необхідно було на практиці застосувати теоретичні знання. Для досягнення даної мети, був використаний метод емпіричного дослідження, а саме – експеримент. Дана робота ставила перед собою мету вивчити вплив

івент-комунікації на споживача, з допомогою проведення заходу. Івент був проведений у вигляді турніру по кіберспортивній дисципліні. Для залучення аудиторії в соціальних мережах були розміщені рекламні повідомлення з даними про майбутнє івент. Так само, була задіяна зовнішня реклама. При організації івенту, компанії необхідно, щоб були спонсори та партнери. У нашому випадку, даний захід привернуло увагу партнерів, які надали призи для учасників і так само, була придбана реклама, яка транслювалася під час турніру на спеціальному стрімінговому сервісі. За допомогою кіберспортивної індустрії з'являється можливість прибрати сильний розрив між компанією і споживачем, так як споживач може стати частиною історії. Так само, довіру споживача ігрової індустрії викликає успішний гравець або блогер. Це пов'язано з тим, що емоції, які видає відома особистість через екран монітора є істинними. Тому на захід був запрошений відомий гравець кіберспорту, щоб викликати довіру з боку глядачів і учасників. Ігри стали не тільки засобом отримання задоволення, тепер вони дають можливість для заробітку грошей. Наприклад, великі компанії купують реклами в іграх, купують кіберспортивних команди, стають спонсорами великих заходів або окремих гравців. Адже споживач довіряє своєму кумиру, якщо йому це сподобалося в віртуальному світі, то він захоче це мати в реальних. Тому зараз досить легко знайти спонсорів, якщо мова йде про турнір по кіберспортив-

ній дисципліні. Після закінчення івенту, можна сказати, що організація стала досить популярною, незважаючи на її місце розташування. Даний комп'ютерний клуб знаходиться в спальному районі міста, але після турніру його відвідуваність зросла вдвічі. Тобто, головне завдання – реклама і просування організації була успішно виконана.

Висновки.

У наш час благополучна життєдіяльність компанії вимагає налагодження позитивного ставлення до компанії від споживача. У зв'язку з тим, що івент-маркетинг ще не до кінця увійшов в загальне користування, влаштовувати подібні заходи досить вигідно для просування компанії і побудови позитивного іміджу компанії. На даний момент необхідно не тільки аналізувати потреби аудиторії, а й вгадувати власні певні вимоги і стандарти, до яких хотіли б долучитися споживачі. Необхідно розуміти, як можна по-новому впливати на свідомість споживача, з наступною побудовою взаємовигідних відносин між підприємством і людиною. При організації заходу необхідно підібрати правильний підхід. При впливі на споживача за допомогою івент-комунікації, необхідно дотримуватися звід певних правил, які допоможуть при побудові індивідуального впливу. Кожен івент повинен мати креативний аспект. Це виділяє його серед інших схожих заходів. Використання даного виду маркетингу дає можливість пере-

давати споживачеві інформацію, яку необхідно донести за допомогою івент-комунікації. Єдиний мінус даного виду комунікації – відсутність можливості передбачити, як прийме дане повідомлення споживач, адже інформація при передачі поширюється на велику кількість аудиторії.

Список використаної літератури:

1. Романцов А. И. Event-маркетинг: сущность и особенности организации, Москва: Дашков и Ко, 2013 г., 116 стр.
2. Назимко А.Е. Событийный маркетинг: руководство для заказчиков и исполнителей. Москва: Вершина, 2007. 224 с.
3. Сондер М. Ивент-менеджмент: организация развлекательных мероприятий. Техники, идеи, стратегии, методы. Москва: Вершина, 2006 г., 544 стр.
4. Шумович А.В. Великолепные мероприятия: Технологии и практика event management. Москва: Манн, Иванов и Фербер, 2008 г., 2850 стр.
5. Bladen. C, Kennell. J, Abson, E, Wilde. N, (2012), Events Management: An Introduction, 472 p.
6. Allen. J, O'Toole. W, Harris. R, McDonnell. I, (2013), Festival and Special Event Management, 433 p.
7. Yeoman. I, (2010), Festival and Events Management, 418 p.
8. Сайт, URL: <https://www.cybersport.ru/> (дата звернення 18.04.2019)
9. Сайт, URL: <https://game-tournaments.com/dota-2/international-2018> дата звернення 18.04.2019)
10. Корепова В.В., Кіберспорт як основа створення спортивних мастеркласів. URL: [https://cyberleninka.ru/article/n/kibersport-kak-osnova-sozdaniya-](https://cyberleninka.ru/article/n/kibersport-kak-osnova-sozdaniya-sportivnyh-klasterov)

sportivnyh-klasterov (дата звернення 18.04.2019).

Referensec:

1. Romatsov. A, I, (2013), Ivent-merkenig: suschnost i osobennosti organizatsii [Event marketing: the essence and features of the organization], 116 p.
2. Nazimko. A, E, (2007), Sobyitiyniy marketing: rukovodstvo dlya zakazchikov i ispolniteley [Event Marketing: A Guide for Customers and Performers], 224 p.
3. Sonder. M, (2006), Ivent-menedzhment: organizatsiya razvlekatelnyih meropriyatiy. Tehniki, idei, strategii, metody [Event management: organizing entertainment events. Techniques, ideas, strategies, methods], 544 p.
4. Shumovich. A, V, (2008), Velikolepnyie meropriyatiya: Tehnologii i praktika event management [Great events: technology and practice event management], 2850 p.
5. Bladen. C, Kennell. J, Abson, E, Wilde. N, (2012), Events Management: An Introduction, 472 p.
6. Allen. J, O'Toole. W, Harris. R, McDonnell. I, (2013), Festival and Special Event Management, 433 p.
7. Yeoman. I, (2010), Festival and Events Management, 418 p.
8. Available at: <https://www.cybersport.ru/> (accessed at 18 Apr 19)
9. Available at: <https://game-tournaments.com/dota-2/international-2018> accessed at 18 Apr 19)
10. Korepova. B, V, Kibersoprт yak osnova stvorenya sportivnih master klassiv [eSports as the basis for creating sports master classes], available at: <https://cyberleninka.ru/article/n/kibersport-kak-osnova-sozdaniya-sportivnyh-klasterov> (accessed at 18 Apr 19).

НЕДОНАРАХУВАННЯ ДО ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ ВІД СПЛАТИ МИТНИХ ПЛАТЕЖІВ

Сидор Г. В.,

канд. екон. наук,
доцент кафедри фундаментальних та спеціальних дисциплін
Чортківського навчально-наукового інституту підприємництва і бізнесу
Тернопільського національного економічного університету

Андрусів У. Я.,

канд. екон. наук,
доцент кафедри теорії економіки та управління
Івано-Франківського національного технічного університету
нафти і газу

Савків У. С.,

канд. екон. наук,
директор Чортківського навчального центру дистанційних комунікацій
Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника

Ключові слова: Державний бюджет, митні платежі, митна вартість, митний контроль.

Keywords: State budget, customs payments, customs value, customs control.

Пропонуємо розглянути контроль-но-перевірочні заходи, що провадять працівники митниці з метою уникнення недонарахувань до Державного бюджету України, а саме:

- контроль за донарахуванням сум додаткових надходжень до Державного бюджету України за рахунок коригування митної вартості товарів;

- надходження від контролю класифікації товарів;

- стан надходжень від контролю за правильністю декларування країни походження товару тощо.

Так, донарахування сум додаткових надходжень до Державного бюджету України за рахунок коригування митної вартості товарів наведено на рис. 1.

Як бачимо, у результаті вжитих працівниками митниці заходів у час-

тині контролю правильності визначення митної вартості товарів сума додаткових надходжень до Державного бюджету від коригування митної вартості за 2016 р. становила 4,983 млрд. грн., що на 847 млн. грн., або на 14,5%, менше показника минулого року. Обсяг таких надходжень за 2017 р. становив 4,219 млрд. грн., що на 768 млн. грн., або на 15,3%, менше показника минулого року (рис. 1). Отже, найбільшу питому вагу за видами порушень займають надходження від коригування митної вартості (близько 90%).

Розглянемо надходження від контролю класифікації товарів (рис. 2).

Державна фіскальна служба України забезпечує постійний контроль за правильністю класифікації товарів та

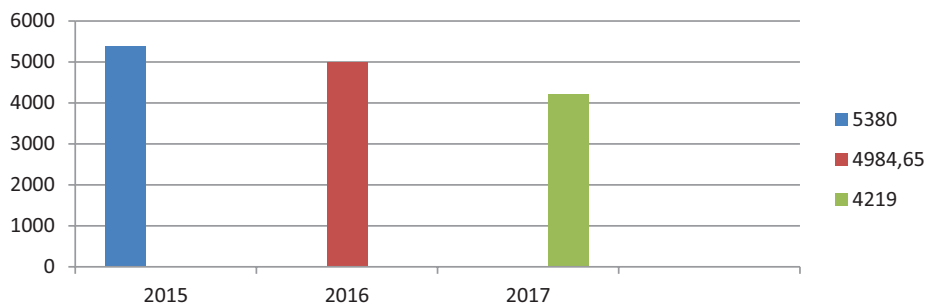

Рис. 1. Динаміка додаткових надходжень за рахунок коригування митної вартості, млн. грн.

Джерело: [1]

Рис. 2. Динаміка надходжень від контролю класифікації товарів, млн. грн.

Джерело: [1]

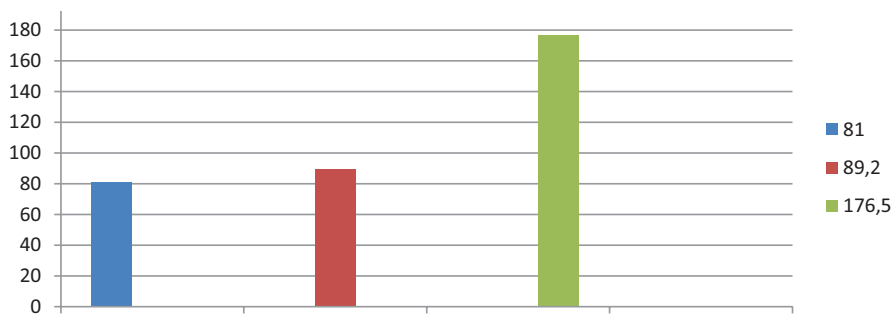

Рис. 3. Динаміка надходжень від перевірки походження товару, млн. грн.

Джерело: [1]

недопущення втрат митних платежів до Державного бюджету. Відповідно, додаткові надходження у цій сфері контролю у 2017 р. становили 267,7 млн. грн.

Пропонуємо розглянути надхо-

дження від перевірки походження товару (рис. 3).

Державна фіскальна служба України забезпечує постійний контроль за правильністю визначення походження товарів. У 2017 р. додаткові надхо-

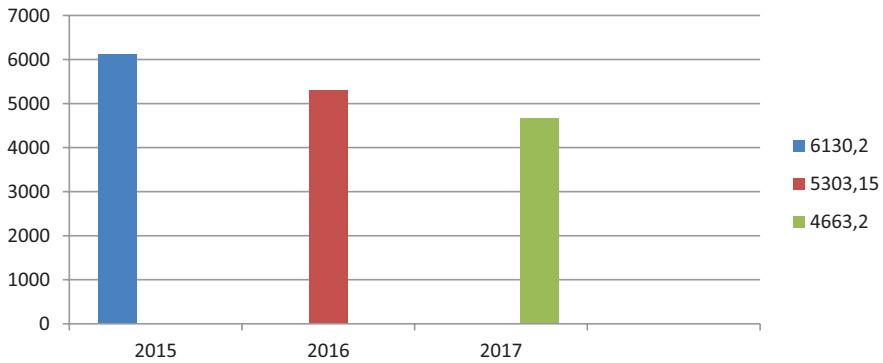

Рис. 4. Динаміка донорахувань, млн. грн.
Джерело: [1]

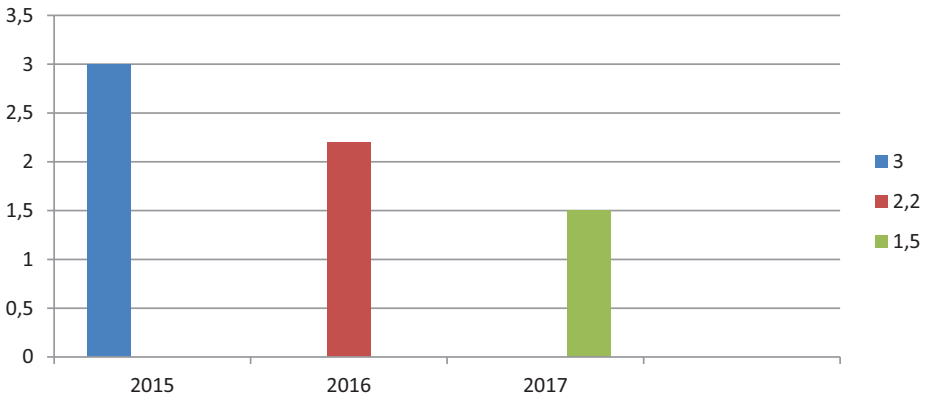

Рис. 5. Питома вага донорахованих платежів, %
Джерело: [1]

дження від контролю за достовірністю декларування країни походження товару становили 176,5 млн. грн., що на 95,5 млн. грн. більше, ніж за 2015 р.

Отже, обсяг донорахованих платежів до Державного бюджету України вказано на рис. 4.

Кількість донорахованих платежів до Державного бюджету – показник, за допомогою якого оцінюється результативність митного контролю митниць Державної фіскальної служби України. Як впливає з рис. 4, загальна сума ви-

щевказаних донорахувань за 2015 р. становила 6130,2 млн. грн., що на 1467 млн. грн. більше, аніж за 2017 р.

Пропонуємо розглянути питому вагу донорахувань (рис. 5).

Згідно з даними рис. 5, бачимо, що питома вага донорахувань із кожним роком зменшується. Так, у 2015 р. вона становила 3,0%, а в 2017 р. – 1,5%. Така різниця, з нашої точки зору, сформувалася за рахунок збільшення митних платежів у Державному бюджеті, тоді як сума донорахувань у середньому не

змінювалася.

З метою оцінювання результативності митного контролю ми проаналізували основні показники діяльності митниць Державної фіскальної служби України.

Перспективи наших подальших наукових пошуків будуть спрямовані на пошук результативних заходів щодо запобігання недонарахувань до Державного бюджету від сплати митних платежів.

Література

1. Звіти про виконання Плану роботи Інформаційно-довідкового департаменту ДФС України на 2016 та 2017 рр. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/pro-sfs-ukraini/>

struktura-/spetsializovan-departament-
taorg/informatsiyno-dovidkoviy-departa-
ment/plani-ta-zviti-roboti/

2. Сидор Г. В. Митні платежі: сучасна інтерпретація / Г. В. Сидор, І. М. Мороз // Актуальні проблеми соціально-економічних систем в умовах трансформаційної економіки: зб. наук. статей за матер. V Всеукр. наук.-практ. конф., (м. Дніпро, 11–12 квіт. 2019 р.): у 2-х ч. – Дніпро: НМетАУ, 2019. – Ч. 1. – С. 397–400. – Режим доступу: <https://nmetau.edu.ua/ua/mdiv/i2015/p2685>
3. Комаров О. В. Правоохоронна функція митниці та механізми протидії митним правопорушенням / О. В. Комаров. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ndi-fp.nusta.edu.ua/thesis/583/>

АНАЛІТИЧНІ ПРОЦЕДУРИ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ РОЗРАХУНКОВИХ ОПЕРАЦІЙ З ДЕБІТОРАМИ

Сакун А.Ж.

к.е.н., доцент Херсонський державний аграрний університет, Україна

Ключові слова: аналітичне забезпечення, процедури, внутрішній контроль, дебіторська заборгованість, інформація бухгалтерського обліку.

Keywords: analytical support, procedures, internal control, accounts receivable, accounting information.

Одним із основних інструментів підвищення ефективності управління розрахунками з дебіторами підприємства є внутрішньогосподарський (управлінський) контроль. Адже, саме він є головним елементом управління та дає реальну оцінку стану відносин між дебіторами і підприємством. Потреба у здійсненні внутрішньогосподарського (управлінського) контролю зумовлена тим, що власникам підприємства необхідно знати реальний стан розрахунків з дебіторами, тобто дослідити економічну доцільність та правильність господарських операцій, дотримання законності їх здійснення. За допомогою результатів контролю органи управління мають можливість вчасно та швидко визначити шляхи вирішення проблем у розрахунках та упередити виникнення дебіторської заборгованості в майбутньому. Модифікуючи визначення внутрішнього контролю, наведеного у [1, 2], під внутрішнім контролем дебіторської заборгованості будемо розуміти сукупність форм, методів, інструментів, прийомів та процедур контролю, за допомогою яких суб'єкт контролю одержує

інформацію про фактичний стан дебіторської заборгованості підприємства, встановлює відхилення отриманих даних від очікуваних або нормативних, виявляє причини цих відхилень та розробляє заходи з метою їх усунення або попередження виникнення у майбутньому. Здійснення внутрішнього контролю розрахункових операцій з дебіторами підприємства, встановлення причин та оцінка факторів, які позитивно чи негативно впливають на розмір заборгованості та структуру, неможливе без достовірної та релевантної аналітичної інформації, тобто без його аналітичного забезпечення.

Аналітичне забезпечення внутрішнього контролю розрахунків з дебіторами – це сукупність аналітичних процедур, за допомогою яких здійснюється групування, порівняння та інша обробка інформації про стан дебіторської заборгованості для потреб внутрішнього контролю. У МСА 520 під аналітичними процедурами розуміється «оцінка фінансової інформації, яка здійснюється на основі аналізу ймовірних взаємозв'язків між фінансовими і

нефінансовими даними, які не узгоджуються з іншою відповідною інформацією або значно відхиляються від очікуваних величин». Використання таких аналітичних процедур як аналіз співвідношень, тенденцій, варіантний аналіз та групування [3] для аналітичного оцінювання розрахункових операцій з дебіторами дає змогу оцінити достовірність відображення дебіторської заборгованості в первинній документації, реєстрах бухгалтерського обліку, фінансовій звітності; виявити причини виникнення дебіторської заборгованості та її можливі наслідки; проаналізувати реальність виникнення дебіторської заборгованості; зіставити фактичні дані про її розмір з даними попередніх періодів, планів, прогнозів; оцінити вплив різноманітних факторів на її величину; оцінити ефективність заходів, які вживалися для погашення дебіторської заборгованості тощо.

Вибір конкретного набору аналітичних процедур залежить від цілей здійснення внутрішнього контролю операцій по розрахунках з дебіторами підприємства. Як правило, для аналізу стану дебіторської заборгованості підприємства використовуються якісні та кількісні показники [4]. Якісні показники дають змогу визначити підходи до вивчення закономірностей формування дебіторської заборгованості підприємства, а кількісні - дають числову характеристику. Серед таких кількісних показників можна виокремити: абсолютні та відносні величини динаміки і структури дебіторської заборгованості, коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованос-

ті, період погашення дебіторської заборгованості, частка дебіторської заборгованості в загальному обсязі поточних активів, співвідношення середньої величини дебіторської заборгованості до чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), частка сумнівної дебіторської заборгованості в загальному обсязі заборгованості.

Отже, формування аналітичного забезпечення внутрішнього контролю дебіторської заборгованості підприємства сприятиме підвищенню обґрунтованості підготовки та прийняття управлінських рішень в процесі управління нею.

Література:

1. Жадан Т.А. Внутрішній контроль як економічна категорія: систематизація наукових підходів та уточнення змісту / Т.А. Жадан, С.О. Яценко // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2017. - № 16. – С. 845-850.
2. Жадан Т.А. Економічна сутність та зміст поняття «державний фінансовий контроль» / Т.А. Жадан // Причорноморські економічні студії. – 2017. – № 16. – С. 161-168.
3. Манойленко А.В. Учетно-аналитическое обеспечение внутреннего контроля финансовых результатов: систематизация подходов и уточнение содержания / А.В. Манойленко, Т.А. Жадан, М. Аннаев // Вісник НТУ «ХПІ». Серія: Економічні науки. - 2017. – № 46 (1267). – С. 104-108.
4. Жадан Т. А. Экономический анализ деятельности предприятия на базе системного подхода / Т. А. Жадан // Вестник НТУ «ХПИ». Тематический выпуск: Развитие учета и аудита как основы учета и аудита информационно-аналитической системы предприятия. - 2005. - № 58. - Т.3. – С. 15-16.

СУЧАСНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИМ КЛІМАТОМ

Чернушкіна О. О.,

кандидат економічних наук, доцент Хмельницький національний університет,
м. Хмельницький, Україна

Ключові слова: соціально-психологічний клімат, державна установа, метод аналізу ієрархій.

Управління державною установою потребує нових підходів у прийнятті обґрунтованих управлінських рішень щодо організації діяльності установи в цілому та формування сприятливого соціально-психологічного клімату в колективі, зокрема. Соціально-психологічний клімат в колективі є відбиттям якості надання послуг державною установою, відображає рівень соціального розвитку колективу, резервів психологічної реалізації.

Проблему формування соціально-психологічного клімату у трудовому колективі досліджували чимало науковців, а саме: Паригін Б., Мансуров М., Шепель В., Ложкін Г., Бенедикт Р., Даллард Дж., Мід М., Міллер Н., Сірса Р., Френч Т. та ін. Що стосується України, соціально-психологічний клімат досліджували Войтенко Л., Максименко С., Дороніна М., Бойко В. та багато інших. Проте, незважаючи на значну кількість наукових праць, присвячених дослідженню соціально-психологічного клімату, малодослідженим залишається питання управління соціально-психологічним кліматом в державній установі.

Мета статті полягає в теоретично-методологічному обґрунтуванні

засад формування соціально-психологічного клімату та надання рекомендацій щодо управління ним в державній установі.

Проблема формування сприятливого соціально-психологічного клімату в трудовому колективі розглядається як одна з найважливіших характеристик його діяльності. Найбільш поширені в наукових колах підходи щодо тлумачення поняття «соціально-психологічний клімат» наведено у таблиці 1.

Серед найважливіших ознак сприятливого соціально-психологічного клімату колективу виділяють суб'єктивні та об'єктивні (рис. 1) [8].

У пошуках напрямків ефективного управління соціально-психологічним кліматом застосовуються різні методики. Зокрема для управління соціально-психологічним кліматом ГУ ДКСУ у Хмельницькій області запропонований метод аналізу ієрархій.

Для формування моделі управління соціально-психологічним кліматом в ГУ ДКСУ у Хмельницькій області будемо користуватись наступними характеристиками:

Група А (бухгалтери): група з середнім рівнем згуртованості, з задовіль-

Таблиця 1

Визначення поняття «соціально-психологічний клімат»

Автори	Визначення	Ознака, за якою визначення відноситься до даної групи
А.Азріліян [1, с. 672]	Клімат розглядається як суспільно-психологічний феномен, як стан колективної свідомості. Клімат розуміється як відображення у свідомості людей комплексу явищ, пов'язаних з їхніми взаємовідносинами, умовами праці, методами його сти мулювання	Соціально-психологічний клімат як стан колективної свідомості
А.Д.Глотчкін [2, с. 25]	Під соціально-психологічним кліматом необхідно розуміти такий соціально-психологічний стан малої групи, який відображає характер, зміст в спрямованість реальної психології членів організації	
Н.В.Іонова [3]	Соціально-психологічний клімат трудового колективу – це соціально зумовлена, відносно стійка система відносин його членів колективу як до цілого	
А.Я.Кібанов [4, с. 72]	Сутнісною характеристикою соціально-психологічного клімату є загальний емоційно-психологічний настрій. Клімат розуміється як настрої групи людей	Соціально-психологічний клімат як настрої групи
С.А.Кравченко [5, с. 321]	Соціально-психологічний клімат аналізується за допомогою стилю взаємовідносин людей, що знаходяться у безпосередньому контакті один з одним. У процесі формування клімату складається система міжособистісних відносин, що визначають соціальне та психологічне самопочуття	Соціально-психологічний клімат як стиль взаємовідносин
Л.А.Карпенко, А.В.Петровський, А.В.Ярошевський [6]	Клімат визначається в термінах соціальної і психологічної сумісності членів групи, їх морально-психологічної єдності, згуртованості, наявності загальних думок, звичаїв і традицій	Соціально-психологічний клімат як соціальна і психологічна сумісність
Л.М.Корольов [7]	Соціально-психологічний клімат колективу відображає характер взаємовідносин між людьми, переважаючий тон суспільного настрою в колективі, пов'язаний із задоволенням умовами життєдіяльності, стилем і рівнем управління та іншими факторами (соціально-психологічний клімат як стиль взаємовідносин і як настрої групи)	Комплексний підхід

ним соціально-психологічним кліматом, з середнім рівнем продуктивності, трудова активність не висока.

Група Б (начальники самостійних підрозділів та управлінь): група з висо-

ким рівнем згуртованості, з задовільним соціально-психологічним кліматом, рівень продуктивності вище середнього, трудова активність середня.

Група В (підрозділи інформаційних

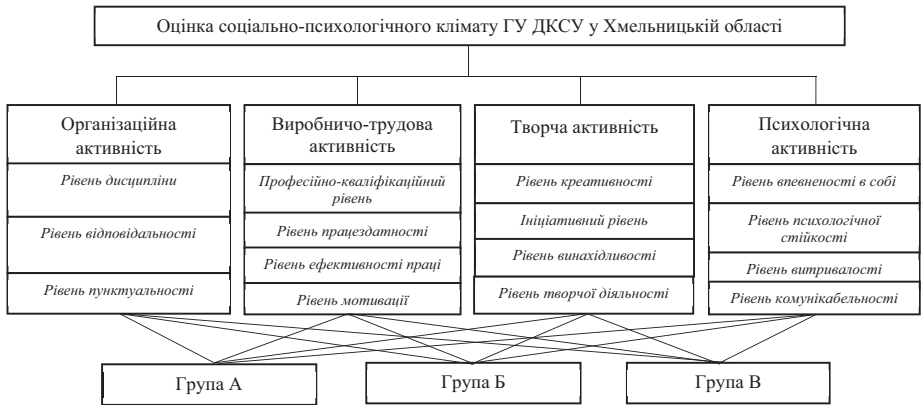

Рисунок 2. Ієрархічна модель оцінки соціально-психологічного клімату ГУ ДКСУ у Хмельницькій області

технологій та захисту інформації): група з низьким рівнем згуртованості, з незадовільним соціально-психологічним кліматом, рівень продуктивності середній, трудова активність середня.

Для кожного виду активності визначаємо критерії: організаційна активність, виробничо-трудова активність, творча активність, психологічна активність. Для кожного критерію виділяємо субкритерії:

1 Субкритерії організаційної активності: рівень відповідальності, рівень пунктуальності, рівень дисципліни.

2 Субкритерії виробничо-трудової активності: професійно-кваліфікаційний рівень, рівень працездатності, рівень ефективності праці, рівень мотивації.

3 Субкритерії творчої активності: рівень креативності, ініціативний рівень, рівень винахідливості, рівень творчої діяльності.

4 Субкритерії психологічної активності: рівень впевненості в собі, рівень

психологічної стійкості, рівень витривалості, рівень комунікабельності.

Зведемо декомпозицію задачі в наступну ієрархію (рис. 2).

Результати застосування методу аналізу ієрархій для управління соціально-психологічним кліматом ГУ ДКСУ у Хмельницькій області свідчать про те, що досить високий рівень активності (1,8) спостерігається у групі Б (начальники самостійних підрозділів та управлінь). Це група з високим рівнем згуртованості, із задовільним соціально-психологічним кліматом, рівень продуктивності вище середнього, трудова активність середня. На другому місці, з оцінкою 1,7 група В (підрозділи інформаційних технологій та захисту інформації) – група з низьким рівнем згуртованості, з незадовільним соціально-психологічним кліматом, рівень продуктивності середній, трудова активність середня. Останнє місце, з оцінкою 1,05 займає група А (бухгалтери). Група з середнім рівнем згур-

тованості, з задовільним соціально-психологічним кліматом, з середнім рівнем продуктивності, трудова активність не висока.

Таким чином, застосування методу аналізу ієрархії дозволяє отримати повноцінну інформацію для прийняття управлінських рішень щодо управління соціально-психологічним кліматом трудового колективу ГУ ДКСУ у Хмельницькій області.

Література:

1. Большой экономический словарь. 1900 терминов / под ред. А. Азри-лия-на. – М. : Институт новой экономики, 1997. – 864 с.
2. Глоточкин А. Д. О понятии, признаках и функции первичного коллектива / А. Д. Глоточкин // Краеведческая психология. – 2002. – Вып. 1. – С. 25-27.
3. Горбань Г. О. Особливості застосування різних форм психологічної практики в управлінні / Г. О. Горбань // Вісник Харківського національного педагогічного університету ім. Г. С. Сковороди. Психологія. – 2012. – Вип. 44. – Ч. 1. – С. 38-49.
4. Кибанов А. Я. Конфликтология / А. Я. Кибанов, И. Е. Воржейкина, Д. К. Захаров, В. Г. Коновалова ; под ред. А. Я. Кибанова. – М. : ИНФРА-М, 2008. – 302 с.
5. Кравченко С. А. Социологический энциклопедический толковый словарь. Более 12000 понятий / С. А. Кравченко. – М. : МГИМО-Университет, 2013. – 478 с.
6. Войтенко Л. Соціально-психологічні аспекти управління персоналом в умовах економічної кризи / Л. Войтенко // Управління розвитком. – 2010. – № 13(89). – С. 105-106.
7. Королев Л. М. Психология управления / Л. М. Корлев. – М. : Дашков и К, 2009. – 188 с.
8. Максименко С. Д. Загальна психологія : навч. посібник / С. Д. Максименко, В. О. Соловієнко. – Київ : Либідь, 2000. – 376 с.

ПЕРЕХІД ДО ЦИРКУЛЯРНОЇ ЕКОНОМІКИ ЯК ЧИННИК СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Соломка О.М.,

доцент, канд. економ. наук, доцент кафедри економічної теорії,
Національний університет харчових технологій, м. Київ

Ключові слова: циркулярна економіка, цілі сталого розвитку, управління відходами.

Keywords: circular economy, sustainable development goals, waste management.

Інтерес до циркулярної економіки помітно зростає через підвищену увагу до дефіциту природних ресурсів і проблему забруднення навколишнього середовища відходами.

Аналіз публікацій по темі дослідження дозволяє зробити висновок про те, що системний підхід до проблем сталого розвитку, а також необхідності переходу до циркулярної економіки вимагають досліджень на міждисциплінарному рівні. Наукова література містить приклади передової практики відомих підприємств і дослідницьких груп в промислово розвинених країнах. Більшість методів є корисними для переробки та повторного використання матеріалів у виробництві тих самих або нових продуктів, скорочуючи споживання енергії і пропонуючи різке скорочення відходів. Серед українських дослідників недостатньо уваги приділяється проблемам економіки відходів.

Мета дослідження – розкрити особливості циркулярної економіки на мікро- та макrorівнях контексті сталого розвитку.

Сталий розвиток – це мета суспільства, визначена на макrorівні та

включає поняття екологічної, економічної стійкості та сталого розвитку, а підхід до циркулярної економіки визначається переважно на мікрорівні за допомогою моделі споживання та виробництва.

Циркулярна економіка є популярною концепцією сталого розвитку, що просувається Європейським Союзом і рядом держав (Китай, Японія, Великобританія, Франція, Канада, Швеція, Фінляндія).

Перехід від старої лінійної моделі економіки (рис.1) до циркулярної обіцяє створення нових ринкових ніш (промдизайну, інжинірингу, ремануфактурингу, переробки, сервісу), а також нових бізнес-моделей (рис. 2).

Вирішення проблеми – створення безвідходного виробництва – можливе в умовах циркулярної економіки як економічної моделі, що включає в себе постійний кругообіг матеріалів при виробництві і споживанні, замкнутий оборот речовин, які повертаються у

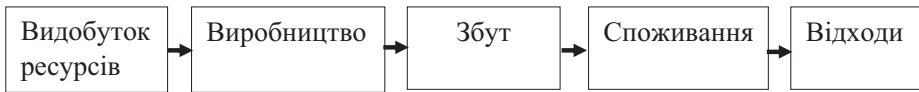

Рисунок 1. Лінійна модель

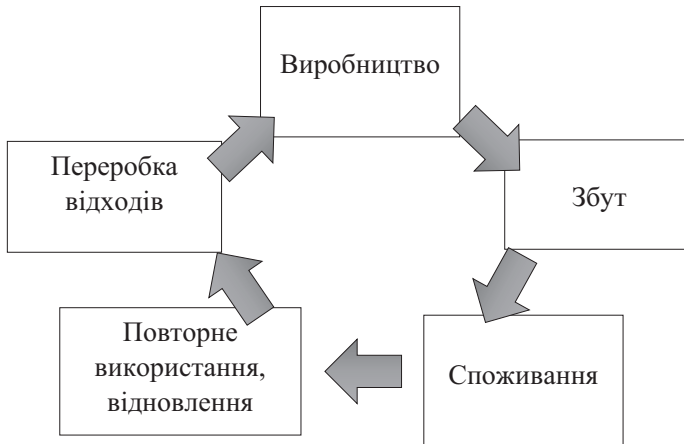

Рисунок 2. Циркулярна модель

виробництво, а не у навколишнє середовище (на звалище відходів).

Згідно оцінок, що зроблені Європейською комісією за 2014 р., перехід до циркулярної економіки в країнах ЄС може принести щорічний економічний вигравш в розмірі 600 млрд. євро тільки для переробного сектора ЄС. Китай став першою країною в світі, яка прийняла закон про циркулярну економіку у 2008 р.

Модель циркулярної економіки сприяє повторному використанню глобальних природних ресурсів. Середньоевропейський споживач споживає 14 т сировини і щороку виробляє 500 кг відходів. На долю США припадає 5% населення світу, яке використовує 24% світових енергетичних ресурсів, і кожен американець виробляє 2 кг

відходів на день. Багато продуктів-матеріалів можуть бути повторно використані або відремонтовані, що зменшує кількість відходів [1].

Вдалими практичними прикладами впровадження основних ідей циркулярної економіки є такі стартапи [2]:

Авіакомпанія Alaska Airlines перетворює старі сидіння в сумки і гаманці ;

Omni United уклала партнерські відносини з Timberland для розробки своїх шин таким чином, щоб вони могли бути перероблені в взуття Timberland;

HP відновлює пластик з використаних картриджів і тонерів через програму Planet Partners і переробляє його для виробництва нових картриджів

Southwest Airlines в партнерстві з Looptworks переробляє шкіру сидінь

в спортивні сумки, взуття, футбольні м'ячі.

Unilever купує більше 2 млн. т відходів щороку і переробляє їх у нові пакування.

Отже, при створенні нового товару компанія заздалегідь повинна продумати способи його утилізації або переробки, вторинного використання матеріалів.

Концепція циркулярної економіки являє собою спробу концептуалізувати інтеграцію економічної діяльності та екологічного благополуччя в стійкий шлях і має потенціал пози-

тивного впливу на життя, здоров'я людства і на економічний стан багатьох країн.

Література

1. Valavanidis A. Concept and Practice of the Circular Economy. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://chemtox-ecotox.org/wp-content/uploads/2018/07/CIRCULAR-ECONOMY-REVIEW-JULY2018.pdf> (дата звернення: 1.05.2019).
2. Incredible Examples of Circular Economy [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bio-bean.com/2016/06/10/7-incredible-examples-company-embracing-principles-circular-economy> (дата звернення: 01.05.2019).

МИТНА ВАРТІСТЬ ТОВАРІВ ТА МЕТОДИ ЇЇ ВИЗНАЧЕННЯ

Глюшик Олена Миколаївна

доцент кафедри АПД юридичного факультету ЛьвДУВС к.ю.н.

Кліванська Марина

здобувач вищої освіти 3 курсу 5 групи юридичного факультету ЛьвДУВС

Митною вартістю товарів, які переміщуються через митний кордон України, є вартість товарів, що використовується для митних цілей, яка базується на ціні, що фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари [1]. При визначенні митної вартості до неї включаються ціна товару, зазначена в рахунку-фактурі, а також фактичні витрати, якщо їх не включено до рахунку-фактури. Зокрема це витрати на транспортування, навантаження, розвантаження, перевантаження та страхування до пункту перетину митного кордону України; комісійні та брокерські витрати; плата за використання об'єктів інтелектуальної власності, що належить до даних товарів та інших предметів і яка повинна бути оплачена імпортером (експортером) прямо чи побічно як умова їх ввезення (вивезення).

Нарахування мита на товари та інші предмети, які підлягають обкладенню митом, здійснюється на основі їх митної вартості [2, с.62-71]. Визначення митної вартості товарів, які ввозяться в Україну відповідно до митного режиму імпорту, здійснюється за нижче перерахованими методами.

За ціною договору щодо товарів, які імпортуються (вартість операції). Цей метод є основним при визначенні мит-

ної вартості. Основу даного методу становить «ціна угоди». Під ціною угоди розуміється ціна, фактично сплачена, або така, що підлягає сплаті при продажу товарів на експорт у країну імпорту, скоригована з урахуванням встановлених додаткових нарахувань до ціни [3].

Коли остаточно встановлено, що ціна угоди відсутня чи не може бути визначена або не може використовуватися для визначення митної вартості, слід переходити до інших методів оцінки.

За ціною договору щодо ідентичних товарів. Суть цього методу полягає в тому, що митна вартість оцінюваних (ввезених) товарів визначається шляхом використання як вихідної бази для її розрахунку ціни угоди з ідентичними товарами, митна вартість яких була визначена за методом 1 і прийнята митними органами. Ідентичними вважають товари, однакові з оцінюваними товарами, у тому числі за такими ознаками: фізичні характеристики, якість, репутація на ринку, країна походження, виробник.

Ідентичними не є товари, які після ввезення в Україну піддалися інженерно-конструкторській переробці, дизайн яких був змінений в Україні повністю або частково за рахунок покупця.

За ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів. Під подібними розуміються товари, які не є ідентичними, але мають подібні характеристики і складаються зі схожих компонентів, що дає можливість використовувати їх з тією ж метою, що й товари, які підлягають оцінці, і можуть бути взаємозамінними. Товари не вважаються однорідними, якщо їх проектування, дослідно-конструкторські роботи над ними, художнє оформлення, дизайн, ескізи і креслення та інші аналогічні роботи виконані після ввезення в Україну.

На основі віднімання вартості. За базу визначення митної вартості приймається ціна одиниці товару, за якою оцінюювані ідентичні чи однорідні товари продаються найбільшою партією на території України у час, максимально наближений до часу ввезення покупцю, незалежному від продавця.

Митна вартість на основі «віднімання» (МВ) визначається за формулою: $MV = ЦІ - (BK + НП + ВП + СМП + ВД)$, де ЦІ – ціна одиниці товару; BK – витрати на комісійні винагороди; НП – звичайні надбавки на прибуток; ВП – загальні витрати у зв'язку з продажем на митній території України товарів того ж класу; СМП – сума митних платежів, що підлягає сплаті в Україні у зв'язку з ввезенням товару; ВД – витрати на навантаження, розвантаження, транспортування і страхування, понесені в Україні.

На основі додавання вартості (обчислена вартість). Оцінка митної вартості здійснюється шляхом складання

різних видів витрат та прибутку експортера.

Митна вартість на основі додавання (МВ) визначається за формулою: $MV = BB + ВД + НП + ВП + ЛП + ЧП$, де BB – вартість матеріалів і витрат, понесених виробником у зв'язку з виробництвом оцінюваних товарів; ВД – витрати на навантаження, розвантаження, транспортування і страхування, понесені в Україні; НП – прибуток, що отримує експортер; ВП – витрати, понесені покупцем; ЛП – ліцензійні та інші платежі за використання об'єктів інтелектуальної власності, які покупець повинен здійснити як умову експорту товару, що оцінюється; ЧП – відповідна частина прибутку від подальшого перепродажу товарів, що накопичується у продавця.

Резервний метод. Визначення митної вартості за резервним методом найбільшого здійснюється спеціально створеною комісією, яка надає експертну оцінку об'єкту, що перетинає кордон. При використанні даного методу припускається більша порівняно з іншими методами гнучкість, тобто використання цінових довідників, що містять повний опис товарів на асортиментному рівні; каталогів і подібних видань, даних про біржові котирування цін; використання статистичних даних про звичайні рівні комісійних, знижок, прибутку, тарифів на транспорт тощо [3].

При цьому кожний наступний метод застосовується, якщо митна вартість товарів не може бути визначена шляхом застосування попереднього

методу. Методи на основі віднімання та додавання вартості можуть застосовуватися у будь-якій послідовності на розсуд декларанта. У разі якщо неможливо застосувати жоден із зазначених методів, митна вартість визначається за резервним методом [5, с.343-347].

Питання визначення митної вартості є надзвичайно важливими, адже даний показник використовується у багатьох випадках, зокрема для нарахування митних платежів, застосування заходів державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, ведення митної статистики та для розрахунку податкових зобов'язань.

Список використаної літератури:

1. Митний кодекс України: Закон від 13.03.2012 № 4495-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17#n748>
2. Дідківський М. І. Зовнішньоекономічна діяльність підприємства. Навчальний посібник. К.: Знання, 2006. 462 с.
3. Методи визначення митної вартості імпортованих товарів. Асоціація платників податків України. URL: <http://www.appu.org.ua/news/-03396/>.
4. Козик В. В. Зовнішньоекономічні операції і контракти: Навч. Посібник. 2004. 608с.
5. Гребельник О. П. Митне регулювання зовнішньоекономічної діяльності. Київ: Центр навчальної літератури, 2005. 696 с.

МИТНА БРОКЕРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ: ПОНЯТТЯ ТА ПРАВОВИЙ СТАТУС

Ілюшик Олена Миколаївна

доцент кафедри АПД юридичного факультету ЛьвДУВС к.ю.н.

Лемішко Діана Олегівна

здобувач вищої освіти 3 курсу 6 групи юридичного факультету ЛьвДУВС

В процесі здійснення митних процедур митний брокер є посередницькою структурою, яка допомагає суб'єкту зовнішньоекономічної діяльності пройти всі митні формальності й успішно провести митне очищення товару.

Митна брокерська діяльність – це підприємницька посередницька діяльність, метою якої є декларування товарів і транспортних засобів і забезпечення процесу проходження митних формальностей від імені та за дорученням власника товару або уповноваженої ним особи [1, с.127].

Митний брокер – це підприємство, що надає послуги з декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України. Він діє на підставі ліцензії та внесено до реєстру митних брокерів, який ведеться центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державного митного справи [2].

Зважаючи на публічно-правовий характер митно-брокерської діяльності, вимогою для її здійснення є надання дозволу на провадження митної брокерської діяльності. Підприємство, якому надано дозвіл, включається до

реєстру митних брокерів. Дозвіл надається спільною групою Державної фіскальної служби України (ДФС) та Адміністрації Державної прикордонної служби України (Адміністрації Держприкордонслужби) [3].

Органом ліцензування митно-брокерської діяльності є Міністерство доходів і зборів України.

Митний брокер виконує повноваження в обсязі, встановленому за дорученням особи, яку він представляє, здійснювати будь-які операції, пов'язані з пред'явленням митному органу товарів, транспортних засобів та документів на них до митного оформлення. Митний брокер має право здійснювати свої функції з декларування товарів і транспортних засобів у будь-якому митному органі України. Вчиняючи дії, передбачені частиною першою цієї статті, митний брокер виконує всі обов'язки і несе відповідальність, встановлену законом [4, с.95].

Основною функцією митного брокера під час митних формальностей залишається декларування товарів і транспортних засобів комерційного призначення з метою проходження процедури митного оформлення.

Митний брокер як декларант зобов'язаний:

1) Здійснити декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення;

2) На вимогу митного органу пред'явити товари, транспортні засоби комерційного призначення для митного контролю та оформлення;

3) Надати митному органу передбачені законодавством документи і відомості, необхідні для виконання митних формальностей;

4) Сплатити митні платежі і платежі, контроль над оплатою яких покладено на митні органи або забезпечити їх оплату [2].

До прав декларанта, відповідно, і митного брокера, належать:

1) з дозволу органу доходів і зборів здійснювати фізичний огляд товарів з метою перевірки їх відповідності до опису (відомостям), зазначеному у товаросупровідних документах, брати проби та зразки товарів;

2) вимагати від органу доходів і зборів випуску товарів за умови забезпечення сплати митних платежів [1, с.128].

Митний брокер може здійснювати діяльність спільно з агентом з митного оформлення. Агент митного оформлення – це фізична особа-резидент, яка перебуває в трудових відносинах з митним брокером і безпосередньо виконує в інтересах особи, яку представляє митний брокер, дії, пов'язані з пред'явленням митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення, а також документів, необхідних для їх митного контролю та митного оформлення [2].

Під час здійснення декларування товарів і транспортних засобів митними органами митний брокер і агент митного оформлення мають ті ж права по пред'явленню цих товарів і транспортних засобів, що й особа, яка уповноважила їх представляти свої інтереси у взаєминах з митними органами.

Правове регулювання взаємовідносин митного брокера з особою, інтереси якого він представляє, визначається відповідним договором. На практиці договором доручення. У договорі доручення визначаються права та обов'язки сторін. Митний брокер виконує обов'язки і несе відповідальність згідно укладеного договору [1, с.127].

Обов'язками довіреної особи є: 1) повідомляти довірителеві на його вимогу всі відомості про хід виконання його доручення; 2) після виконання доручення або в разі припинення договору доручення до його виконання негайно повернути довірителеві довіреність, строк якої не закінчився, і надати звіт про виконання доручення та виправдані документи, якщо це вимагається за умовами договору та характером доручення; 3) негайно передати довірителеві все одержане у зв'язку з виконанням доручення [5].

Важливим елементом правового статусу митного брокера є юридична відповідальність. Юридична відповідальність митного брокера охоплює застосування санкцій митного, адміністративного, кримінального права, а також цивільних і господарсько-правових санкцій. У зв'язку з покладенням на

митного брокера обов'язку сплати митних платежів на нього також поширюються санкції встановлені податковим законодавством України [4, с. 97].

**СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ
ЛІТЕРАТУРИ**

1. Бойко В.М. Митне право України. Т.1: навч. посіб. К.: Алерта, 2015. 528 с.
2. Митний кодекс України: Закон України від 13 березня 2012 року № 4495-VI. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.
3. Про діяльність митних брокерів: Наказ Міністерства України від 04.08.2015 № 693. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1036-153>.
4. Гіжевський В.К., Світлак І.І., Скірський І.В. Митне право України: навчальний посібник. К.: Атіка, 2009. 204 с.
5. Цивільний кодекс України: Закон від 16.01.2003 № 435-IV. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>

МАГАЗИН БЕЗМИТНОЇ ТОРГІВЛІ

Глюшик Олена Миколаївна

доцент кафедри АПД юридичного факультету ЛьвДУВС к.ю.н.

Хацаюк Аніта

здобувач вищої освіти 3 курсу 5 групи юридичного факультету ЛьвДУВС

Магазин безмитної торгівлі – митний режим, відповідно до якого товари, а також супутні товарам роботи, не призначені для споживання на митній території України, знаходяться та реалізуються під митним контролем у пунктах пропуску на митному кордоні України, відкритих для міжнародного сполучення, інших зонах митного контролю, визначених митними органами України, без справляння мита, податків, установлених на експорт та імпорт таких товарів, та без застосування заходів нетарифного регулювання.

Магазин безмитної торгівлі – це спеціалізований торговельний заклад, розташований у пункті пропуску через державний кордон України, відкритому для міжнародного сполучення, а також на повітряному або водному транспортному засобі комерційного призначення, що виконує міжнародні рейси, та призначений для реалізації товарів, поміщених у митний режим безмитної торгівлі [1, ст. 140].

У митний режим безмитної торгівлі поміщуються іноземні та українські товари, які ввозяться з-за меж митної території України або вивозяться з митної території України. У митний режим безмитної торгівлі поміщуються будь-які товари, крім товарів, забо-

ронених до ввезення в Україну, вивезення з України і транзиту через територію України, товарів, що надходять в Україну як гуманітарна допомога, живих тварин. Іноземні товари поміщуються у митний режим безмитної торгівлі з умовним звільненням від оподаткування митними платежами. Поміщення українських товарів у митний режим безмитної торгівлі для цілей оподаткування вважається експортом цих товарів. Товари можуть перебувати в митному режимі безмитної торгівлі протягом всього строку їх придатності для споживання та/або використання. Товари, поміщені в митний режим безмитної торгівлі, протягом всього строку перебування у цьому режимі знаходяться під митним контролем. Товари, поміщені у митний режим безмитної торгівлі, можуть бути вивезені повністю або частково в інший магазин безмитної торгівлі за умови виконання митних формальностей, передбачених цим розділом для митних режимів транзиту та безмитної торгівлі.

Іноземні товари, поміщені у митний режим безмитної торгівлі, зберігають статус іноземних товарів. Українські товари, поміщені у митний режим безмитної торгівлі, отримують статус іноземних товарів. Українські

товари, що не призначені для реалізації в магазині безмитної торгівлі та необхідні для забезпечення його функціонування, допускаються у приміщення такого магазину (випускаються з нього) з письмовим інформуванням органу доходів і зборів без зміни їх митного статусу та приміщення у митні режими. Українські та іноземні товари, які використовуються магазином безмитної торгівлі в рекламних та/або презентаційних цілях і не призначені для реалізації зазначеним магазином, розміщуються у магазині безмитної торгівлі у тому ж порядку та на тих же умовах, що й товари, призначені для реалізації.

Кабінетом Міністрів України постановою від 17 липня 2003 р. за № 1089 затверджено Порядок відкриття і ліквідації магазинів безмитної торгівлі та продажу товарів магазинами безмитної торгівлі.

Власником магазину безмитної торгівлі може бути лише підприємство – резидент, яке зобов'язане: своєчасно декларувати митному органу товари, що надходять до магазину чи вибувають з магазину, та подавати всі документи, необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення; виключити можливість надходження до магазину та вилучення з магазину товарів поза митним контролем; вести облік товарів, що надходять до магазину безмитної торгівлі та реалізуються ним, і подавати митним органам, в зоні діяльності яких знаходиться магазин безмитної торгівлі звіт про рух товарів [2, с.119].

Розташування магазинів та умови реалізації в них товарів повинні виключати можливість безпосереднього ввезення цих товарів для споживання на митній території України.

Строк перебування товарів у режимі магазину безмитної торгівлі не може перевищувати трьох років з дня їх приміщення у цей режим. Після закінчення або впродовж зазначеного строку товари можуть бути заявлені митному органу: для вільного обігу на митній території України; для вільного обігу за межами митної території України; для приміщення в режим митного складу; для знищення під митним контролем [3, с.119-120]. Власники магазинів безмитної торгівлі можуть мати митні склади для зберігання та наступного постачання в магазини всіх видів товарів, у тому числі підакцизних.

Митний режим безмитної торгівлі завершується шляхом реекспорту товарів, приміщених у цей митний режим, або приміщення їх у інший митний режим, що допускається цим Кодексом, а також у випадках, передбачених частиною четвертою цієї статті.

Митний режим безмитної торгівлі припиняється органом доходів і зборів у разі: конфіскації товарів; повної втрати товарів унаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову у митну політику [4, с. 65].

**СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ
ЛІТЕРАТУРИ**

1. Митний кодекс України: Закон від 13.03.2012 № 4495-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17#n748>
2. Магазин безмитної торгівлі // Митна енциклопедія: у 2 т. / І. Г. Бережнюк (відп. ред.) та ін. – Хм.: ПП Мельник А. А., 2013. – Т. 2: М – Я. – 536 с.
3. Митне право України: навчальний посібник за заг. ред. проф. В.В. Ченцова. Київ, 2007. с. 283.
4. Митне право України. Навчальний посібник / В.Я. Настюк, М.Г. Шульга. Харків: Нац.юрід. акад. України, 2001. 114с.

CHARACTERISTIC OF THE RENT CONTRACT

Breus Bohdan

3d-year student

of Dnipropetrovsk state university of Internal Affairs

Kuzmenko Anastasiia

Phd, Associate Professor, Language supervisor

Key words: rent contract, Civil Code of Ukraine, alienator

Nowadays the issue concerning the acquisition of housing in the property is of current relevance, taking into consideration the high cost of housing and the minimum incomes of most Ukrainian citizens when needed in their own homes. The most rational is the contract of rent, which is not regulated, but provided in the Civil Code of Ukraine.

The question of the practical application of this contract has been the most researched among scientists and notaries.

This contract will be applied primarily as one that has significant value (real estate, motor transport).

There is another way of property disposing – this is when the alienator receives periodic rent payments.

The rent contract is not equivalent; it is capable of comparing the adequacy of the various conformity assessment results to ensure the same level of compliance with the same set of requirements.

Another interesting fact is that the rent does not stop in connection with the death of the alienator.

The alienator in the contract of rent can be both physical and legal entity.

So, rent is an independent contract for the alienation of property that has certain characteristics.

The current theme of the work is legal issues of the formation and development of a new for the Ukrainian legislation by the civil law institute of the rent contract, the normative consolidation of which becomes possible only under the general conditions of the permissive regime of regulation of private relations.

These issues have been investigated mainly at the level of sections in the comments of R.A. Maidanika, I.S. Timush, Yu.V. Krivenka, also these have been studied by Velikorda O. M., Grinyak A., Kuzmich O., Mamaev A, Markova O.A., Novikova V.V., O. A. O., Tkalych M., Tokareva G.K.

A contract of rent is a civil law contract, the subject of which may be things (including money, except for foreign currency, securities), a set of things, as well as property rights.

However, property responsibilities can not be the subject of a rent contract, as this would contradict the essence of this contract.

The contract of rent, based on the design of the relevant articles of the chapter on rent, is real.

The parties of the rent contract are legal entities and individuals. Individuals and legal entities act as payers and recipients of rent under the contract of rent.

Also, in accordance with the Criminal Code of Ukraine, the parties to the contract of rent can act as state and territorial communities.

In order to bring the norms of the Civil Code in line with the norms of the Constitution of Ukraine, as well as their agreement with the Land Code of Ukraine, it is necessary to supplement the subjectivity of the contract of rent in article 733 of the Civil Code of Ukraine as a territorial community and state.

In general, it should also be noted that the contract rent contract in practice is almost not applicable.

This is evidenced by the judicial practice.

In the Unified State Register of Judgments of Ukraine there is no court decision in a dispute arising out of a contract of rent, and there are only three decisions in which the contract of rent is indirectly mentioned.

List of literature

1. Апанасюк М. П. Договір ренти: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.03 / М. П. Апанасюк ; Національний університет внутрішніх справ. – Харків, 2015. – 15 с.
2. Брагинский М. И. Договорное право. Книга вторая. Отдельные виды договоров / М. И. Брагинский, В. В. Витрянский. – М.: Статут, 2015. – 798 с.
3. Договірне право України. Особлива частина: навч. посібник / Т. В. Боднар, О. В. Дзера, Н. С. Кузнецова та ін. ; [за ред. О. В. Дзери]. – К.: Юрінком Інтер, 2019. – 1200 с.
4. Стефанчук Р. О. Цивільне право України: навчальний посібник. – К.: Прецедент, 2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ebk.net.ua/Book/law/stefanchuk_tsivpu/part8/808.htm.
5. Токарева К. Г. О правовом положении сторон договора ренты [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.juristlib.ru/book_3550.html.
6. Брагинский М. И., Витрянский В. В. Договорное право. Книги I–II. – М.: Статут, 2015.
7. Галантич Н., Комаровская-Чуркина Ю. Рента в Гражданском кодексе Украины // Юридическая практика. – 2015. – № 30.
8. Гражданское право: Учебник / Под ред. А. С. Сергеева, Ю. К. Толстого. Части I–II.
9. Латынцев А. В. Обеспечение исполнения договорных обязательств. – М., 2016.
10. Ручка О. Анализ договора ренты – новинки, подаренной Гражданским кодексом // Юридическая практика. – 2015. – № 52 (314).

FEATURES OF THE APPLICATION OF INTERNATIONAL LAW

Knysh Sopiia
3d-year student
of Dnipropetrovsk
state university
of Internal Affairs

Kuzmenko Anastasiia
Phd, Associate Professor,
Language supervisor

Key words: international law, application, internationalization, human rights

In current conditions of interconnection and interdependence of countries in the international community, the problem of interaction between international and domestic legal systems gains a special scientific and practical relevance. The further development of universalism and the strengthening of the effectiveness of international law are associated with the development of enforcement mechanisms for its international and national implementation, with the voluntary self-restraint of some sovereign rights of states in the common interest of mankind. The influence of the process of internationalization of social life on the legal systems of different countries leads to the deepening of the interaction of legal systems on the basis of democracy and respect for human rights as an integral part of the overall system of the effectiveness of international law. These trends determine the scientific relevance of the problem of the implementation of States' external obligations and the study of the role of law-

makers and law enforcement public mechanisms and means of implementation of international legal norms in this regard. These trends determine the scientific relevance of the problem of the implementation of external obligations of countries and the study of the role of law-makers and law enforcement public mechanisms and means of implementation of international legal norms in this regard.

Thus, it is possible to propose a generalized interpretation of international law, according to which international law is a set of norms arising as a result of an agreement between the subjects of state law, which is achieved as a result of mutual concessions and compromises, in order to support international law and order all forms of communication between states, the realization of which is provided by measures of a coercive nature.

International law is the result of public practice. Appearing as a mean of awareness of people (groups, classes) of their

material interest, especially in connection with the constantly changing international relations, it has had a tremendous influence on the development of both states and people.

An important feature of international law is that it acts as a separate legal system with its branches and institutions. Therefore, it is neither a branch of domestic law nor part of its legal system.

International law, as well as domestic law, consists of legal norms. The norm of international law implies the rule of conduct recognized by States and other subjects of international law as legally binding. Due to the fact that international law has developed in accordance with the custom, which at the present time has not lost its significance, norms of international law are divided into two groups: the rules of customary law and norms that arose as a result of the harmonization of the will of states

The last group of norms of international law occupies a significant place in its normative array, because, yielding to the objective requirements of the stability of international law, unambiguousness in determining the rights and obligations of participants in international relations, contractual norms suppressed the rules of customary law. In the process of creating treaty norms of international law, Marxist theory of harmonization of the will of states, which underlies the Soviet doctrine of international rule-making, is manifested. Since the prevailing number of norms of international law is created by the states acting as the main authors of the interstate system, this theory for brev-

ity is usually called the theory of harmonization of the will of states, meaning that its provisions also apply to the establishment of international legal norms by other subjects of international law. Since any state is a class formation, therefore, the will of the state is of a class nature:

The specific content of the will of the state is determined by the will of the ruling class in it, which is determined by the whole set of conditions of the existence of this state (the most important condition is the constitutional structure of the state – its socio-economic, political systems, the correlation between classes, etc...). The process of creating norms of international law acts as the will of the state. Consequently, the international legal position of the state is determined by the whole set of conditions of existence of its ruling class;

The relation and correspondence of the will of the state with the will of the people depend on the class nature of each state and the degree of development of democracy in it;

In the process of creating the norms of contemporary international law in the international arena, the will of the states or the same in their class or diverse nature are encountered;

In the process of establishing norms of international law, states act as sovereign and equal entities, therefore their will is legally equal.

List of literature

1. Наука міжнародного права у Львівському університеті: монографія / І. В. Земан; ред.: В. М. Репецький; Львів. нац. ун-т ім. І. Франка. – Львів: ЛНУ

- ім. І. Франка, 2015. – 318 с. – Бібліогр.: с. 275-306.
2. Міжнародне право: підручник / Тимченко Л.Д., Кононенко В.П. – К.: Знання. – 2012. – 631 с.
 3. Матіас Гердеген. Міжнародне право / Пер. з німецької. – К.: «К. І.С.», 2011. – 516 с.
 4. Тарасов О. В. Проблема суб'єкта в міжнародному публічному праві: автореф. дис.... д-ра юрид. наук: 12.00.11 / О. В. Тарасов ; Нац. юрид. ун- т ім. Ярослава Мудрого. – Харків, 2015. – 40 с.
 5. Юридичний журнал « #7/2008 « Мережко Олександр (Доктор юридичних наук, професор Католицького університету Любліна (Katolicki Uniwersytet Lubelski) – Поняття та сутність сучасного міжнародного права.

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ДЖЕРЕЛ ПРАВА

Приходько Д. С.,

студентка,

Юридичний факультет,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Анотація: даний тезис сприяє розкриттю і внутрішньому проникненню у поняття таких першочергово базових елементів правової науки, як поняття «права», «джерела права», видів джерел (форм) права.

Ключові слова: джерела права, нормативно-правовий акт, документ, держава.

Правові явища формують систему права в сучасному її стані. Кожне з них має власні форми вираження та джерела походження. Юридичні джерела права – це офіційно-документальні форми об'єктивізації закріплених правових норм, які мають обов'язкове значення. Найчастіше під джерелами права вчені-правники розуміють ті форми, в яких закріплюються загальнообов'язкові правила поведінки [1].

Розрізняють поняття загальносоціальних форм права (економічні, соціальні, політичні, морально-культурні та інші, які породжують або об'єктивно зумовлюють виникнення правових норм) та спеціально-соціальних (нормативно-правовий акт, правовий прецедент, правовий договір, правовий звичай, правова доктрина, релігійно-правова норма, міжнародний-правовий акт, які виступають як офіційна форма вираження і закріплення правових норм). [5]. У рамках системи права юридичні джерела розташовані ієрархічно та утворюють цілісну систему [2]. У європейських країнах існує розподіл джерел права на прями (нормативно-

правові акти та нормативні договори) та непрямі (судова практика, правова доктрина) [4].

Основні, загальноприйняті джерела права – нормативно-правовий акт, правовий прецедент, нормативно-правовий договір, правовий звичай, правова доктрина, релігійно-правова норма та міжнародний-правовий акт. Згідно з двома іншими підходами виділяють принципи права й традиційні моральні норми та природне право як джерело позитивного права [5].

Поняття «нормативно-правові акти» включає комплекс актів правотворчості, виданих органами законодавчої і виконавчої влади. Дані акти видаються органами державної влади лише у певній формі й у рамках компетенції певного правотворчого органу [2].

Нормативно-правовий акт виконує функцію юридичного джерела права і функцію форми права, тобто виступає як спосіб існування і вираження норм права. Виокремлюють такі ознаки нормативно-правового акту: приймається або санкціонується уповноваженими

органами держави або народом; завжди містить нові норми права або змінює (скасовує) чинні; приймається з дотриманням певної процедури; має форму письмового акту-документа і точно визначені реквізити; публікується в офіційних спеціальних виданнях з обов'язковою відповідністю автентичності тексту офіційного зразка [5].

Нормативно-правові акти класифікують за: суб'єктами ухвалення – акти органів держави, народу в процесі референдуму, територіальних громад, громадських об'єднань, посадових осіб, спільні акти органів держави і недержавних формувань та ін.; юридичною силою – закони і підзаконні нормативні акти; сферою дії – загальнообов'язкові, спеціальні, локальні; ступенем загальності правових норм – загальні і конкретизаційні; характером волевиявлення – акти встановлення, зміни та скасування норм права; галузями законодавства – цивільні, кримінальні, кримінально-процесуальні та ін.; часом дії – визначено-строкові й невизначено-строкові [3].

Сформувався також підхід, згідно з яким існує класифікація видів нормативно-правових актів за дією у часі, просторі та за колом осіб [2].

Отже, можна зробити висновок, що до основних, загальноприйнятих джерел права можна віднести нормативно-правовий акт, правовий прецедент, нормативно-правовий договір, правовий звичай, правову доктрину, релігійно-правову норму та міжнародний правовий акт. Існує також розподіл на загальносоціальні та спеціально-соціальні правові джерела. Нормативно-

правовий акт – є основним джерелом права в Україні. Його перевагами є визначеність, а також загальнообов'язковість, яка може забезпечуватися і авторитетом державної влади. Серед недоліків – на відміну від динамізму суспільних відносин, він є «застиглим», а тому схильним до віддалення від плінних суспільних відносин. Найпопулярніша з класифікацій нормативно-правових актів – за юридичною силою даних документів. При курсі України щодо її входження до Європейського Союзу, на нашу думку, доцільно було б легітимізувати правовий прецедент як джерело права. Судовий прецедент активно використовується в сучасній юриспруденції нашої держави, що вже є підґрунтям запровадження даного джерела як офіційно-визнаного та обов'язкового для застосування.

Література

1. Андрусак Т. Г. Теорія держави і права / Т. Г. Андрусак. – Львів: Фонд «Право для України», 1997. – 202 с.
2. Волинка К. Г. Теорія держави і права / К. Г. Волинка. – Київ: МАУП, 2003. – 239 с.
3. Кельман М. С. Загальна теорія держави та права / М. С. Кельман, О. Г. Мурашин. – Київ: підручник, 2005. – (Кондор). – 609 с.
4. Козюбра М. І. Загальна теорія права [Електронний ресурс] / М. І. Козюбра // ТОВ «Компанія ВАІТЕ». – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <https://scibook.com/prava-derjavi-teoriya/zagalna-teoriya-prava-pidruchnik-zag-red.html>.
5. Скакун О. Ф. Теорія держави і права: Підручник [Електронний ресурс] / О. Ф. Скакун // Харків: Консум. – 2001. – Режим доступу до ресурсу: <http://politics.ellib.org.ua/pages-1662.html>.